

למדנו שכל אשה דא פרישה ודא מלאכה דם, מן פתורה פרי פיא בחזקתה וא"ל שום בדיקה - ואצ"פ שברור ע"ן שסוף פדס דבא (חול' משעת וסתה מנח לפי פנ"ב אם יש דה וסת קבוע). לעומת זאת, אחרי שפתחילה לראות דם פרי חזקת פאשה פשתנתה לחזקת אמציה - ואע"פ לומר שפיא מנח שכיפה לראות דם שוכח בודאות שפפסיקה.

פמשנה בפרק תינוקת אוסקת בנה מצ"ן תורה שפיא אמציה שבצת ימים ואבדלת מיד אחרי ז' אפילו ראות כ"ז - ובתנאי שתפסוק מלאכות בסוף ז' - שפראוב ביום ח' יש דה דין זבה קטנה (אוס תמשיק לראות ז' ימים פרי פיא זבה גדולה ואצונה ז' נקיים).

משנה נה דל ס"ח א"א, נה שבדקה... בחזקת ספורפ', ורש"י

דפי פת"ק בדיקת שחרית של שביעי לראייתה שנמצאת ספורפ' נותנת לה חזקה שפוסק פדס אצ"פ פבדיקה אבדלת בלילה וספורפ' (מפ"ת).

פ"ס במשנה, ור' יהודה אומר... בחזקת אמציה

שיטת ר' יהודה פיא שאין בדיקת שחרית מוכיחה שכבר דא תראוב אם כנסת ליל שמינ' וחיבת לבדוק דקראות סוף יום שביעי - מן פמנחה ומצד.

פ"ס, וחכמים אומרים... ורש"י

פחכמים מקילים אפי' יותר מת"ק - שלפי פת"ק די בבדיקת שחרית של יום שביעי ולפי פחכמים אפי' בדיקת שחרית של יום שני וא"כ ישנן שלש שיטות: לחכמים אם בדיקה שחרית יום שני א"ל יותר, לת"ק דוקא ביום שביעי - אלא שביום שביעי דיה אם בבדיקת שחרית, ולר' יהודה חייבת לבדוק בשביעי מן פמנחה ומקילים אפי' יותר מחכמים שבמשנתנו. ורבי פ"ה סבור כחכמים שבמשנתנו שאין בדיקת יום ראשון מוציאה מפני שביום ראשון חזקתה לראות כל פיום.

פ"ס בגמ' ס"ח א"א, תנא אומר לו דר' יהודה... מצין פתוח', ורש"י

בברייתא חלקו על ר' יהודה - פאם יש לחשוש שראתה אחרי פבדיקה למה דא נחוש אם אחרי בדיקה מן פמנחה ומצדפי' ופחולקים על ר' יהודה שם בברייתא סבורים שאפילו בדיקת שחרית ביום ראשון מספקת ומקילים אפי' יותר מחכמים שבמשנתנו. ורבי פ"ה סבור כחכמים שבמשנתנו שאין בדיקת יום ראשון מוציאה מפני שביום ראשון חזקתה לראות כל פיום.

פ"ס פ"ק ו' איסורי ביאה דל' כ', בחזקת ספורפ', ויום ראשון...

פ"ס פ"ק ו' איסורי ביאה דל' כ', בחזקת ספורפ', ויום ראשון מספקת.

פלכות נה דרמב"ן פ"ק ב' פלכה א', ראות בזמן זבה... בשחרית

פ"ס פ"ק ו' איסורי ביאה דל' כ', בחזקת ספורפ', ויום ראשון מספקת.

תורת הבית דפרשב"א בית שביעי שער חמישי, ואצ"ל... פסק', ולפיכך... בדבר

פ"ס פ"ק ו' איסורי ביאה דל' כ', בחזקת ספורפ', ויום ראשון מספקת.

תורת הבית פק"ר שם... כל ספק

למשנה פחמיר פ"ס פ"ק ו' איסורי ביאה דל' כ', בחזקת ספורפ', ויום ראשון מספקת.

ש"ע ו"ד סי' קל"ו סעיף א' ור' דברי פמחבר

פ"ס פ"ק ו' איסורי ביאה דל' כ', בחזקת ספורפ', ויום ראשון מספקת.

פ"ס פ"ק ו' איסורי ביאה דל' כ', בחזקת ספורפ', ויום ראשון מספקת.

תוס' נה דל ס"ח א"א ד"ה אומר... מלאכה ספורפ'

פ"ס פ"ק ו' איסורי ביאה דל' כ', בחזקת ספורפ', ויום ראשון מספקת.

פ"ס פ"ק ו' איסורי ביאה דל' כ', בחזקת ספורפ', ויום ראשון מספקת.

פ"ס א"א נה דל ס"ח א"א ד"ה תוס'

פ"ס פ"ק ו' איסורי ביאה דל' כ', בחזקת ספורפ', ויום ראשון מספקת.

כדבריו של מפרש"א בתוס' מפורש ברש"י-

12 רש"י נזה דל' ס"ח ע"ב ד"ה מי איכא דאנן דאנן

ואי"כ לשיטת רש"י ותוס' בדיקת שחרית ביום פראשון דראייתא איננה מוציאה לכ"ע. ולפי פתוס' דר"י יוסי אין סומכים על בדיקת שחרית אחר שראתה דם בו ביום אפי"ו אם איננו יום פראשון.

לענין פלכא ראינו פסק פשוט שבדיעבד אין בדיקת יום ראשון מספקת אם לא שבדקה כל בין פשעות (כראב"ס ורמב"ן שפסקו כחכמים שבאנפנא). פרא"א חולק-

13 שו"ע יו"ד סי' קצ"ו סעיף ב', ורמ"א

פרא"א פסק כברייתא שאפי"ו בדיקת יום ראשון מוציאה - אבד כפירושו של רש"י ותוס' שזריכה בדיקה מן פמנחה ומצאלה דוקא. ואי"כ - בשאר כל פיא"ס אצ"פ שלכתחלה מחמירים לבדוק צ"י מוכ כל בין פשעות (פרא"א מוציא לשי"ע לכתחלה), בדיעבד אפי"ו בדיקת שחרית מפניא. אבד ביום פראשון - דפי פשוט פמוך פוא לעיכובא. ורמ"א אם בדיקה מן פמנחה ומצאלה אין פמוך מצב.

14 חוות דעת ביאורים סי' קצ"ו ס"ק א'... כמבואר בסעיף ב"

פחו"ד פחמיר סוס ראתה בו ביום אלו אם איננו יום ראשון דראייתא דא די בבדיקת שחרית משני צדדים: אי - דפי פתוס' יכוד לפיות שפפולכא כר' יוסי סוס ראתה בו ביום זריכה בדיקה מן פמנחה ומצאלה דוקא. ב' - פאין אנו בקיאים במראות דמים ותמידי יש לחשוש שפדמים שראתה בימים שקדמו לפיוס פיו ספורים ופיוס יום ראשון דראייתא.

15 וסדרי אפרה סי' קצ"ו ס"ק א' ד"ה ע"ב... נחמחרת

פ"סד"ע פסק כשיטת פמחבר שביום ראשון דראייתא זריכה לבדוק במוך כל ביה"ע דוקא. ואפילו אם פפסיקה באפרה ובאמצ"ע ימי ספירתה ראתה שוב - פרי זב יום ראשון דראייתא ופמוך מצב.

ואי"כ - אשה שרו"פ לפפסיק באפרה ביום שלכא ראתה בו דם כלל. מציקר פדיו תוכל לבדוק בבוקר ודיה - אולכא שלכתחלה תחמיר לבדוק מן פמנחה ומצאלה ואם לפשעיר מוכ בפנים כל ביה"ע. אם ראתה בו ביום - דפי פשוט ופרא"א כל שלכא פ"י"פ יום ראשון דראייתא דינה כאילו לכא ראתה בו ביום וכנ"ל. ולפי פחו"ד זריכה לבדוק מן פמנחה ומצאלה דוקא. ואם פ"י"פ יום ראשון דראייתא - דפי פשוט וסדרי אפרה פמוך מצב. ורמ"א די אם בדיקה מן פמנחה ומצאלה.

16 חזון איש יו"ד סי' ז' ס"ק נ"ד... זמן אחר

פחזון איש מסתפק אם ראתה בלי"ע ורו"פ לפפסיק למחרת - פאם דפי פתוס' אפשר לה לפקל בבדיקת שחרית.

6 ראתה בזמן הזה יום ראשון בשחרית ופסקה בו ביום אינה מונה מיום המחרת עד שתחזור לבדוק והיו ידיה בין עיניה כל בין השמשות, שחזקת כל היום הראשון כולו טמא שהוחזק מעין פתוח ודמים חוזרין לה אע"פ שפסקה בשחרית, ויש מיקל בדבר מכיון שבדקה ופסק הדם ולאחר זמן מצאה טהור הרי זו בחזקת טהורה.

7 ואע"ג דר' לא שאל בראשון דקסבר דבראשון לא עלתה לה בדיקה אלא אם כן הפרישה טהרה בין השמשות הואיל והוחזק מעין פתוח, ולבסוף נמי לא אשכחן דאיפשיט ליה לגמרי דהא מעיתי שלא שאלתי קאמר, מכל מקום כיון דאיהו קאמר טעיתי שלא שאלתי וקא יתיב מעמא דמסתבר למהר בראשון כבשאר הימים ואשכחן כברייתא דמיפרשו בהדיא מה לי הפרישה טהרה מן המנחה ולמעלה בשבתני מה לי הפרישה בראשון שמעינן מינה * דראשון כשני דכיון דפסק פסקי, ולפיכך אעפ"י שבד הגשים עכשיו ספק נדות ספק זבות - ואפשר שהיא נדה ומעינה פתוח אפילו הכי כל שהפרישה טהורה ואפילו ביום ראשון הרי זו בחזקת טהרה, יי"ש מחמירין בדבר.

8 תורת הבית הקצר האשה שראתה ב' או ג' ימים והרגישה שפסקי דמים שלה אם לא בדקה עצמה אע"פ שהרגישה שפסקי דמים הרי זו בחזקת טמאה עד שתפריש כטהרה. בדיקה עצמה שחרית ומצאה טהור אעפ"י שלא בדקה עצמה בין השמשות הרי זו בחזקת טהרה. ראתה יום א' בלבד ופסקה בו ביום ובדקה עצמה ומצאה טהור הרי זו בחזקת טהרה, ויש מחמירין בזה מספק הואיל ומעינה פתוח. ילעולם יהא אדם מלמד בתוך ביתו שחתה האשה בדיקה עצמה יום הפסק טהרה במקד דחוק ויהא שם כל בין השמשות שוו בבדיקה מוציאה מידי כל ספק.

16 (מד) ויש לעי' לפי' תו' דביוס הראי' צעינן זדיקת המנחה דוקא, אי ראתה זלילה, אי מהני זדיקת שחרית, דאפשר העעס דצעינן הפסק זמן מה ומן המנחה חשיב זמן אחר,

למנון שפ"ת פנימי אצל ז' ואם הפסיקה באב"ד בל"ד וכו'. אבל ממנו בנת ישראל - ופיא חומרת רבי ז' - מחמירות בכל ראיית דם כאילו פיא ראייה שלישית של ז' וכו' ז' נקיים.

1. 'נר ד' ד"א ע"ב המשנה, ופכותים... בואלי נרות'

פכותים חזקתם בואלי נרות, ובבואלי נרות כתוב (ויקרא ט"ו, כ"ד) ותפי נרות אליו - שפואו מנחם כנר. אלא שבדבר אחר ק"ד בואלי נר ע"ב - שאם ישבה נר על איזה דבר ואח"כ נר אחר אחר הדבר שישבה אליו נמנעו ואלו פבגדים שפואו לובש נמנעו, אבל בואלי נר שישב על איזה דבר אין הדבר הפואו יכול לנעמו אלא אוכלים ומשקים שיאצו בו אבל לא אדם ובדאי לא את ב"ד. מקור הפבגד בין הנר ע"ב לבין בואלי (אצ"פ שפואו בפסוק, ותפי נרות אליו) פואו מזה שפתורה חזרה לפרש שבואלי נר מנחם שכתב ומושב אחר שכתב פשיצה לנ, ותפי נרות אליו - מל"ד מנחם שכתב מנחם ע"ב אלא שכתב כדבר הנשאל על הנר.

פ"מ מסביר דמה פכותים בחזקת בואלי נרות -

2. 'נר ד' ד"א ע"ב אחר יום שפוסקת בו... שבאצ"פ, ורש"י'

פכותיות מפסיקות באצ"פ ביום שפסקו מלראות וספורות אותו יום כיום ראשון ז' נקיים ואצ"פ שרק בסוף אותו יום פחזיקו ע"מ במצ"ן סתום ולא שייך לומר בודאות שכל פיום פי' נקי מדם - ונמנעו שאבולות אחריו ו' ימים נקיים אמורים בל"ד, ולכן חזקתן מנחם ובעליהן בואלי נרות.

וא"כ ברור שריכב לפרסיק באצ"פ מבעוד יום כדי שפיום של אחריו שפואו יום ראשון לספירתה פי' כולו בחזקת נקי.

3. 'ש"ת תרומת פדשן סי' רמ"ח... לאחר תפלת ארביית לילה'

לפי פת"ד אם התפללו מצריב מוקדם - לפני פשיצה - כבר לא תוכל לפרסיק באצ"פ ולמנע יום ראשון לספירתה.

מקור פד"ן שמתר לפרפללו מצריב מבעוד יום פואו מצריב ר' יפוד המשנה בהרכות -

4. 'ברכות ד' כ"ז א"א המשנה, תפלת המנחה... על המנחה'

לפי ר' יפוד אחר על המנחה כבר לילה ופי' אפטר לפרפללו מנחה.

5. 'ש"ת ע"ב כ"ז א"א, א"א לילה רב חסדא... ודאצ"פ כנר אצ"פ, ורש"י'

לענין תפלה פרוכה לסמוך על ר' יפוד ולפרפללו מצריב אחר על המנחה פרות בידו - וסובר פת"ד שפוסמוך על ר' יפוד ומתפללו אחר על המנחה אצ"פ לילה, וכבר אין פאשה יכולת לפרסיק באצ"פ.

6. 'בית יוסף י"ז סי' קצ"ו ד"ה כתוב בתרומת פדשן'

פמפר"ד חולק על דברי תפ"ד וסובר שאין פתפילה וקבלת שבת קובעות יום ולילה לענין פפסק אצ"פ.

7. 'רמ"א סי' קצ"ו סעיף א',... אין לחוש'

לכתחלה מחמירים כתפ"ד, ובדיצה דסמוכים על פמפר"ד.

וא"כ, חייבת לפרסיק באצ"פ לפני שקיעת החמה - ולכתחלה עס קודם שיתפללו מצריב במקום שמתפללים מבעוד יום - ולכתחלה תחמיר עס במקום דחוק כל בין פמשות - ואם נמנעו אצ"פ מתחילה לספור ז' נקיים.

8. 'ש"ת י"ז סי' קצ"ו סעיף ט', ורמ"א, ותורת פשלמים אות ו'

לכתחלה תרח"ל כל אפוד קודם שתפסיק ואח"כ תלבוש לבנים. (בג"מ ד"א מ"י דין לבישת לבנים במפורש, אבל מ' פנקיים מכונים, מ' ל"ב - כ"ו שראינו בתנ"ך דבי אילינו במס' שבת.)

9. 'ש"ת א"ח סי' שכ"ו סעיף א', ורמ"א, כ"ל אפוד, ומ"ב ס"ק א', ו'

אסור לרח"ל כל אפוד בחמין בשבת - ואפילו אם אינו רוח"ל כל אפוד בבת אחת אצ"פ מנחם את פנים בשבת, אבל מותר לרח"ל מק"ת אפוד בחמין שפוחחו לפני פשבת, ולכן אשה פמפסקת באצ"פ ביום פשבת אסור לה לרח"ל כל אפוד בחמין אלא תרח"ל בידה בכל מקום שי' לחשוש שישארו כתמי דם.

10. 'מ"ב סי' תר"ע ס"ק ד"א, ואשה שלובשת לבנים...'

עס ביו"כ מותרת לרח"ל כ"ו שרוח"ל בשבת

11. 'ש"ת א"ח סי' תקנ"א סעיף ט',... ולכבסו, ורמ"א, ומ"ב ס"ק ד', ד"א'

למשה מותרת ללבוש בגדים לבנים מכובסים אפי' בתשעה באב, ואם בגדיה אינם מכובסים תתנם לכבסו אינו יפוד.

למנון שאחרי הפסיקה האשה בעתה חזקה מנציין פתוח למנון סתום. וא"כ פ"י מקום לומר שאין האשה לריבקה לבדוק את אמתה בכלל בימי ז' נקיים וכמו שאין הפורה חייבת לבדוק את אמתה בעצמה

המשנה מניין לא כן-

12 הנדה דף ס"ח ע"ב משנה, הבל... ורש"י

דפי ר"א די בבדיקת א' וז' ר"י ופושע אין שום יום אולם למנון ז' א"כ בדקה בו ובכל זאת כל שלם ראותה דם בשאר ימיים לא נותרו ימיים שבדיקה בהם, ולפי ר"ע כל שלם בדקה בו ביום חוששים שראותה וסותרת ימיים הפוזמים.

13 ע"פ בגמ' תני ר' יוסי ור' שמעון אמרי... כרבי אדילצרי, ורש"י

הנה מ' כנראה הבינה שאין התנאים חוששים שבאמת ראותה בימי הפסירה שפרי הפסיקה בהפירה מנציין סתום, אלא שגופרה דפי מחייב שפיימים יפיו ספורים בספרה - שתוכח אפרתה באותם ימים, ונחלקו בתנאים בפירושו של ימים ספורים בספרה: **סברת ר"ע** (שלפי ר' יוסי ור' שמעון פ"א בסברא הפשוט נכולן) פ"א כדברי רש"י, בעי ספורין ובדוקין - שפחיוב לספור ז' נקיים דורש רמז אגופה של ודאות א"י בדקה לפיכך שלם ראותה, ואם לא בדקה איזה יום פרי דפי רמת פודאות פדרוש יש לנן לחשש שראותה וסותרת את ימיים שספרה כבר. **ר' אדילצרי סובר** שאין דין, ספורין ובדוקין א"כ כל יום הנפרד - אלא א"כ שבת ימיים כיחידה אחת, ואם פוכח ע"י בדקה בתחלה ובסוף שלם ראותה פרי יש דף שבוע ימיים ספור ובדוק, ויילו **סברת ר' יהושע** (שבגמ' התקשו בפבנתה) פ"א שכל יום מחייב פוכחת אפרתה הנפרד - וכר"ע, אלא שאם לא בדקה איזה יום - א"ע ש"אין פיום פפוא אולם דף לנקיים - בכל זאת לא נותרו ימיים שקדמו לו שפרי הפסיקה בהפירה מנציין סתום ואין לנן חשש אמיתי לראיית דם, (אבל קשה א"כ שלם פדחת פודאות פדרוש לספירת ז' אין לנן פוכחה שלם ראותה באמ"ע - וכמ"ש ר"ע).

הפלה קבצה פנה און פוסקים כדברי ר"א שבבדיקת א' וז' א"כ, אלא מנלן פמשנה שכל ז' בדילצרי -

14 תוס' הנדה דף ז' ע"ב ד"ה רבי אדילצרי

לכתחלה בדקת כל יום וז' ימי ספירתה (מלבד הפוסק אפרה)

15 מרדכי הפלות הנדה סי' תשל"ז, וכד אמתם ז' נקיים... קודם דילד'

דפי פמרדכי בודקת כל יום בוקר ואר.

וכל ז' לכתחלה, אבל בדילצרי ראינו שהלכה כר"א שאם בדקה א' וז' א"כ כל שבוע ימי ספירתה -

16 הנדה דף ס"ח סוף ע"ב, איבעי דהו... סופן ליכא (תנינא)

דבר ע בדקת יום א' מספקת, ולרבי חנניא דוקא א' וז'

17 ע"פ דף ס"ט ע"ב, אמר רב שמת אמר רב ירמיה... קמ"ד, ורש"י

דפי רב די או בא' או ב' ז'

18 בעלי הפנה דפראב"ד ע"פ פסירה ובדיקה, מיהו... פאמל"א

פראב"ד פסק כרב פפוס"י ע"א או ז' לא דוקא אלא ע"י בבדיקה אחת באיזה יום שתפ"ה

19 מרדכי הפלות הנדה סי' תשל"ז, ואם שכחה... וספר פמלוות'

פמרדכי (בשם ספ"ת וס"ט) פסק כר' חנניא שפבדיקה בא' וגם ב' ז' לדיכובא, ולפחות לא יעברו יותר מנשה ימיים בלי בדקה

20 ע"פ י"ד סי' קל"ו סוף ד' דברי פמחר

דע א' פ"א פראב"ד, דע ב' פמרדכי - ואין דפק"ד

21 דג"ל מרבה ד"ה וביום השביעי

פדמ"ר מיק"ל אם לא עברו חשה ימים בלא בדקה אפ"ל אם לא בדקה ביום ראשון

22 פתחי תשובה אות ח'

אם כואב דף א"י לבדוק אלא בא' וז' אפ"י לכתחלה.

23 חידושי ר"ע אי"ע ע"פ

דפי ר"ע אי"ע יש חיוב לבדוק ע"א את חלוקה - א"ל שאם תמ"א כתם ע"ל פחלוק ע"א באופן שכתם אמר פרי אין פכתם מנמ"ת - ולכאורה סובר ר"ע אי"ע (מקור דבריו פפראשנים) מדרבנן ספירה מחייבת ע"פ פ"ז ספורים ובדוקים מכתמים.

³ **שאלה:** הא דמסקינן יום שפוסקת בו אינה עולה לספירת שבעה נקיים ובעינן שבעה שלמים שאינם חסרים אפילו משהו, אם כבר התחילו הקהל להתפלל ערבית ועוד היום גדול יכולה להפסיק באותה שעה ולא אמרינן הואיל ועשו הקהל ליום זה לילה לענין ערבית יחשב נמי כיום של מחרת ולא תועיל לה הספירה ביום זה, או דלמא תועיל דהא מ"מ לאו לילה הוא יועיל או לאו.

תשובה: יראה דיש להחמיר דלא תפסיק בטהרה אלא קודם תפילת ערבית, אבל לאחר תפילת ערבית הואיל והתפללו כבר, או אפי' אם היא לא התפללה אלא הקהל התפללו כבר, עשו אותו מקצת היום לילה לענין תפילה, שרוב אין לעשותו יום לענין הפסק בטהרה¹, שהרי לעולם צריכה להפסיק בטהרה קודם הלילה של יום תחילת הספירה, שאם תמתין אפי' רגע אחד בלילה שוב אין היום עולה למנין ד' כדמוכח קצת בפירש"י בטועה דפ' המפלת². ובנ"ד נמי חשבינן לאחר תפלת ערבית לילה,

⁶ **כתוב נמרום הדשן**
 [ו] שאם התחילו הקהל להפיל ערבית ועוד היום גדול יש אומרים שיכולה לבדוק באותה שעה ותחיל מיום המחרת והוא ז"ל מלוק בדבר משום דכיון דהתחילו הקהל להפיל ערבית כבר עשו אותה שעה לילה היילך חשבינן כאילו הוא מיום המחרת והילך אין יום המחרת עולה לה מן המנין דיום שפוסקת בו אינה סופרתו למנין שבעה והאגור (סי' אלף ע"ז) כתב שמהר"י מולן (שו"ת מהר"ל המדשן סי' נ"ה) השיב כסברא ראשונה דאחר תפלת ערבית נמשך יום לענין הפסקה ואפילו בערב שבת אחר תפילת ערבית וקבלת שבת כי היא מוספת לא שייכא לענין נדה:

¹⁸ מיהו אם לא בדקו אלא יום ראשון ויום שביעי טהורים^{28*}. ועוד אמרו בגמ' שאם בדקה בתחלת שבעה חוץ מבדיקת יום ההפסקה ושאר כל הימים לא בדקה, אי נמי אם בדקה בסוף השבעה ולא בדקה בתחלתן טהורה. ואם בדקה באמצע השבעה ולא בדקה לא בתחלתן ולא בסופן לא שמענו^{28**}. ומסתברא לקולא, שהרי שנינו בהפסקת נדה, גדה שבדקה עצמה יום השביעי שחרית ומצאה טהור אחר שבעת הימים בדקה ומצאה טמא הרי זו בחזקת טהרה וכו' חכ"א אפילו בשני לגדתה בדקה עצמה ומצאה טהור²⁹ הרי היא בחזקת טהורה הכא³⁰ בעי בדיקה והכא בעיא בדיקה, הכא סגי לה בבדיקת האמצעי והכא סגי לה בבדיקת האמצעי.

למדנו שאם חייבת לבדוק את עצמך: לרפסוק ארבע. בימי הספירה, כל פעם יש לה פרגש, ביום
הוא, ופי רי"ג עם ג' פעמים אחר תשמיש. בלע"ז ובראשונים מלי"ג כמה פראי דינים בנגע לבדיקה:

1 נגד ד"י ז' ע"א, דאמר שמואל אין בודקין את פארה... ורק, ורש"י
לפי שמואל פבדיקה חייבת לפיות או בלע"ז אפן או בלע"ז רב ונקי

2 ע"פ, אומר רבא... פא בשחקי, ורש"י

רבא שבה בדיקת בלע"ז של פשתן לבדיקה - דלע"ז קאמא מפני שפס בדיקת, ולפי פאביעית אינא
מפני שפס תשמיש - אב"ל פשתן חדש אינו לבן כל כך.

3 אור יו"ד סי' קל"ו, ללא תבדוק... ורק

לפי פאר פחסרון בפשתן חדש פא שפשתן קשה.

4 רמב"ם פרק ד' איסורי ביאה פלכא ע"ז... בעצן זב

רמב"ם פשמי זמור וזמר אפן, ופסק שריק עם בדיקת עם וזמ.

5 ע"פ יו"ד סי' קל"ו סעיף ו'... ונקי

לפלכא קי"ד ע"פ אפער לבדוק או בלע"ז אפן, או בלע"ז לבן רב ונקי, או בבדיקת פשתן ישן.

במשנה ריש נגד למדנו שאם שראתה דם תשמיש או אחר (לע"ז אפרת) למפרע מצד"ע אם לא שבדיקה ומלכא
אפרת תוק מצד"ע ע"ז תשמיש למפרע משעת פבדיקה ואילך. שעת בדיקה זו נקראת בלע"ז פמשנה
פקידה' -

6 נגד ד"י פ' ע"א, אומר רב יהודה אומר שמואל... ולבדיקה

לפי שמואל א"ע שבדיקה קודם תשמיש או אחר כראתה דם אפער למצואות למפרע מתחלת פמצד"ע
ולא אמרין שעת פבדיקה ודאי לא ראתה - מפני שבדיקה קודם תשמיש אין פאשה מדקדקת לפכניס
את פעד בחורין ובסדקין.

7 תורת הבית לפרש"א בית שביעי שער חמישי, תנן... עכשיו לבית

לפי פראב"ד בדיקת חורין וסדקין פיא מצד"ע לפרות דוקא.

8 ע"פ, ופרמב"ן ז"ל... ע"ז

לפי פראב"ן פפסק מחייב בדיקת חורין וסדקין לפולכא מחזקת מצין פתוח, אב"ל בימי ספירתה אינו
זריכה לבדוק בחורין וסדקין.

9 ע"פ, ואם זב... אב"ל קינח

לפי פראב"א כל בדיקה שלכא בחורין ובסדקין אין עליה שם בדיקה אב"ל קינח. (ומה שאין פנשים מדקדקות
לבדוק בחורין ובסדקין קודם תשמיש פא - א"ע שלכא כדן - או שאין זורק בבדיקה אמורה קודם תשמיש)

10 פרא"ש נגד פרק עשירי סי' פ', ובדיקה שמואל... וללא בדיקה

פרא"ש פוסק שפבדיקה חייבת לפיות כ"כ בצומק ע"ז סוף פמקום פבאבר מציע בשעת תשמיש.

11 שו"ת תרומת פדשן חלק ב' סי' ע"ח

אין לפחמיר על פנשים יותר מכפי כחן.

12 ע"פ יו"ד סי' קל"ו סעיף ו', ותכניסו... ורמ"א

פשו"ע חש לבדיקת פרא"ש לפכחלה - ולפחות בפסק אפרה ובדיקת יום ראשון, ופרא"א פסק כתב"ד.
באמת יש מקום לפסול למא באמת יש זורק בבדיקת חורין וסדקין ולא די בכך שבדיקת כגד פמקור
ורואה שאין דם יוצא?

13 סדרי אפרה סי' קל"ו אות כ"ג, ואז נ"ל... נסתם פמצין

פבדיקה חייבת לפוכיח נסתם פמצין ולא רק שלרע לא יבא דם - וצ"י בדיקת חורין וסדקין פוברר שפסק
פדמ נמאן.

פפוסקים דנים באם מותר לאשה לבדוק מיז אחר שרחה באותו מקום מבפנים, שאין פבדיקה מוכיחה
שלכא ראתה לפני פרחי"ה. (רי משפ אסק בדין אחר ופמי"ס פולכא במקבת פמקשרן) -

14 שו"ת אגרות משפ חלק ב' סי' ע"א, ובזב"ר... פבדיקות, תחכה... פבדיקה

בדיקת חורין וסדקין חייבת לפוכיח שלכא ראתה לפחות זמן קצר לפני פבדיקה - כרבע שעה.

³ לא תבדוק לא בכגד
 שחור ולא באדום ולא בכגד פשתן חדש אפילו
 שהוא נקי ולבן מפני שהוא קשה אלא בצמר נקי ורך
 או בצמר גפן או בכגד פשתן ישן שהוא נקי ורך.

⁷ תנן בפרק קמא דנדה המושמשת בעדים
 הרי זו כפקידה, ואמרינן עלה בגמרא (ה א) אמר
 רב יהודה אמר שמואל עד שלפני תשמיש אינו
 ממעט מפקידה מאי טעמא אמר רב קטינא מרוך
 שמהומה לביתה אינה מכניסתו לחורין וסודקין.
 ודקדק מכאן הרב רבי אברהם ז"ל (שם ד"ה הנה
 ראינו) דכל לבעלה אינה צריכה בדיקת חורין
 וסדקין, נראה שהוא ז"ל מפרש מתוך שמהומה
 לביתה אינה בודקת בדיקה יפה הצריכה לטהרות אלא כמה שצריכה עכשיו לביתה.

⁸ **והרמב"ן** ז"ל (ה א) הכריע בדבר בדיקת ההפסקה שהיא להעלותה מטומאה
 לטהרה צריכה חורין וסדקין אבל בדיקת השבעה דבחזקת טהרה
 עומדת בבדיקה כל דהו סגי. [ה]

⁹ וגם זה אינו מספיק לדעתי דכיון שאתה מצריכה
 בדיקה בימי ספירה או בתחלתה או בסופה או בכולן למר כדאית ליה ולמר כדאית
 ליה בשילהי מכילתין (ט א) ואם לא בדקה כלל הרי היא בחזקת טומאה אף אתה מצריכה בדיקה בכל מקום
 שמיטמאה בו דמה הועילה זו בחצי בדיקה אם אתה חושש לה אע"פ שהפסקו טהרה זיל חוש לה אפילו לחורין
 וסדקין. ואם אי אתה חושש לחורין וסדקין מפני מה אתה מצריך לשאר המקומות, ואדרכה הדעת נותנת שיהו
 חורין וסדקין צריכין בדיקה יותר מפני שהן המעמידין. ועוד דכל בדיקת חורין היא שנקראת בדיקה, אבל בדיקה
 שלא בחורין אינה נקראת בדיקה אלא קינות,

¹¹ **ההיא!** דבדיקת אשה ב' נקיים עד מקום שהשמש וכיון דא"א לנשים כולי האי אין להחמיר עליה ביותר,
 דש, כבר שמעתי מדקדקין בזה, אך בשאר והנח להם לישראל וכו'.²
 חיבורים לא כתבו רק בדיקה יפה לחורין ולסדקין.

¹⁴ ובדבר אם רשאה לרחוץ עצמה באר"מ יפה
 קודם הבדיקות
 תחכה זמן קצר
 כרבע שעה בערך ולעשות הבדיקה.

בראשונים ואחרונים ישנם כמה פירושים בכונת, וספרה ד' ע' ז' נקיים:

1 'תוס' כתובות ד' ע"ב ע"א ד"ה וספרה ד' ע"ג

התוס' בקפו למה אין האשה מברכת על ספירת ז' נקיים - מנהג שנתוס' הבינו שפאשה חייבת לספור כמו במלות ספירת הצומח, ותיבנו שאינו יבוא לברך שנה תראה דם ותסתור את היום למפרע - אדא שמלשונם על התוס' בתיובתם, אין לה למנות מנהג שאין חוב לספור - ו"ע אסא דפי רפ"א ה' חוב ספירה איך חזרו מנהג התוס' מבל' לנמק את חזרתם?

2 'ש"ש ער באותיות ד"ה ז"ד תוס'

דפי פש"ה דברי התוס' במקנא לאו דוקא ולאו באו אדא דפוטרה מלברך אבד עס דפי המסקנא חייבת לספור, ופסק פש"ה כמו התוס'.

3 'שו"ת נוצע ביהודה מפורא תנינא סי' קכ"ג... עיקר דברי פש"ה'

דפי פנ"ג מסקנת התוס' פיא שאין פמלו ספירת מנן פיוס, אדא שימת לב שפיאס אכן נקיים מראיית פנים.

וכד ז' (מחלוקת פש"ה ופנ"ג) פוא בשיטת התוס', אבד בכמה ראשונים מפורש שאין חוב לספור -

4 'ספר החינוך מלוו ע"ד, ואם תשא... בני נביאים רס'

שיטת החינוך שאין חוב לספור וס דא נפגו פניש לספור.

אז דעות בראשונים מלינו בסוטיא של תבאזו לנישא - שחז"ל חשו דם חינוך אפילו בקנא שמאזלם דא ראותה וחייבת בז' נקיים. בז' מנהג מובא מצשה שפי"ה בענן -

5 'נ"ב ד' ס"ו ע"א, רבינא איצטיק ליה דבריה... נמי מנחמדא, ורש"י'

דפי רש"י פמתין רבינא ז' ימים מנמן התביצה (ד' קודם כתיבת הכתובה ו' אחר' כתיבה, וברבי"א - דפינו שמיני מתחלת הספירה בא לחופה), אבוי ככלה (רב חנינא - ולעירסת רב חיביא) דא פבין מנהג פמתין שפי" סבור שלדא חשו לחינוך בקנא -

6 'בעדו פנפ דבראב"ד סוף ער הספירה ופבדיקה, ואשה... פסק הדס'

שיטת פראב"ד שא"ל פפסק כפרה לחשו דם חינוך (שאין לה חזקת מציין פתוח מחמת חשו) וראי"פ מרב חיביא שבכלל דא יצע שבתו חייבת לחשוש דם חינוך שפאשה מרבינא - ובכלל זאת פכנסה לחופה אחרי ז' ימים פתביצה.

7 'תורת הבית דברש"א בית שביצי ער פשני, ומסתברא... דדברי רס ז"ל'

דפי פראב"ד ופרמב"ן אין חוב לפפסיק כפרה מחשו דם חינוך אבד חייבת לברוק תוך ז' כדי שיפא נחשב דז' נקיים (וכמו שחמדנו לעיל שחייב לפיות מוכח מתוך אותם ימים שפם נקיים), ולפי דברש"א פיות מצינינו סתם פרי ברור שלדא ראותה אין לורך בבדיקות - פרי מפורש בדברי פראב"ד, פרמב"ן, ופרש"א שקיימה בתו של רב חיביא את דין ספירת ז' נקיים מבל' שידעה שפיא בתוך ז' נקיים ככל - אבודא דא ספרה שפ"ל

8 'רא"ש נ"ב פרק עשירי סי' ד'... כד שבצה קודם החופה'

פרא"ש חודק על פראב"ד וכו' וסובר שלדא עלו ימי פפמתנה דז' נקיים אם דא יצעה שפיא בימי ספירה (עם מלשון פרא"ש אין שום מנעות שמהא חייבת לספור אדא שדעה שפיא בתוך ז' נקיים).

9 'סדרי ספרה סי' קל"ב ס"ק ב' ד"ה אך, למדנו מתורתו של פראב"ד... בע"פ'

פמצי"ל לדיקפה פסק שאם פנ"ב פפסיקה כפרה אבד דא יצעה שאפטר לה לפתחיל ולמנות ז' נקיים יד למחרת, דא עלו לה פיאים שאחרי פפפסק דז שפנ"ב על שפיא בתוך ימי ז' נקיים, וכתב פסי"ט שזא' שיטת פרא"ש, וס שיטת מרדכי לעיל שפסק כז' חנינא שבדיקת א' וז' מצכות - אב"כ, אצ"פ שאין לורך בספירה שם בכלל זאת לריכה פאשה דמצאת שפמצי"ל בימי ספירתה.

ופנ"ג, פיות וימי פספירה חייבים לפיות, ספורין לפנעני, פי"ה מקום למור שאם מלאכה כסם תוך ז' נאצ"פ שאפטר לתלותו בדבר אחר בכלל זאת אין לנו פוכחה ברור שפיוס אכן נק', ואולי סתרה אפילו את פיאים שלפנ"ג -

10 'מרדכי פלכות נ"ב סי' תשל"ה, ואם סופרת ז' נקיים... דמנר'

דפי פמרדכי תולס כתם עס בז"ן אחרי שפוזקה שם במצין סתום ע"ז ע' ימים נקיים למנר'.

11 'מ"א יו"ד סי' קל"ו סז"ל י'

דפי פרמ"א בז' ימים ראשונים של ימי פנקיים אין תולין כסם אדא במכה פמוטיא דם - דעס דא עזר דם כסם פחות מכאריס.

12 'ש"ך שם ס"ק י"ד, דפחות מגרים ואז תלין בכינה...'

דפי פש"ך אין לתלות במכה בז' ראשונים אדא כשאפכה מצמנת תמיד.

13 'תורת פשלים שם אות י"ד'

בז' ימים נמנים מצב שפדיקה ע"מה ומלאכה שפסק פדס - אפילו אם עדיין דא פתחיל למנות ז' נקיים.

² (נז) זה לשון תוספות במסכת כתובות בפרק המדיר דף ע"ב (ע"א ד"ה וספרה): וספרה לה לעצמה, ואם תאמר אמאי אין מברכת זבה על ספירתה כמו שמברכין על ספירות העומר, דהא כתיב וספרה. ויש לומר דאין מברכין אלא ביובל שמברכין בית דין בכל שנה, שלעולם יכול למנות כסדר וכן עומר, אבל בזה שאם תראה תסתור אין לה למנות, עכ"ל התוספות*. דקדקתי מדברי התוספות שאין ראוי לה לברך בשום דיש חשב ברכה לבטלה, אבל לספור בלא ברכה היא מחויבת, דהא כתיב וספרה לה. ואין לומר מאחר שלא תוכל לברך ממילא לא חייבה התורה לספור, זה אינו, דהא הברכות מדרבנן, ואם כן מאיזה טעם לא תמנה, ואם תסתור, תחזור ותמנה, כדי לקיים וספרה לה שתספור שבעה ימים רצופים. ומה שסיימו התוספות בדבריהם אין לה למנות, פירוש למנות עם ברכה, כי כן התחילו התוספות והזכירו בדבריהם ברכה, ואפשר שהוא טעות סופר וצריך לומר אין לה לברך. וכן נהגתי כל ימי, וצויתי לאשתי שתספור לעת הערב קודם שקיעת החמה היום יום א' לספירת ליבוני, היום יום ב' לספירת ליבוני כו' וכן כולם.

³ **קבג מכתבו מן אסרו מן הצלחת הגיעני בשבוע זה.** והנה מ"ש מעלתו להסיר את הנשים להמנהג כדברי הגאון הקדוש בעל הש"ס שנימי ספירת הנקיים תמנה בכל יום ותאמר היום יום אחד כיון דכתיב וספרה לה עיון בס' של"ה ד' ק"א ע"א: אוסר אני הגאון הקדוש הזה לרוב קדושת הכיבודו נקיים בו חויב מלוא לא ישבע מלוא ורלה למען לרקו להגדיל תורה ולהרבות במלות. אבל אלולי אחר מ"כ של הגאון אין דבריו מתקבלים ואם המקרא הזה מלוא הוא למה לא מנאו הרמב"ם והרמב"ן ובה"ג וכל מוגי המלות למלות עשה ואיתוספו לתרי"ג מלות שתי מלות מלוא בזב לספור שהרי גם בזב כתיב וספר לו שבעת ימים ומלוא בזבה וספרה לה ואפילו אם נימא דזב וזבה כחדא נינהו איתוסף עכ"פ מלוא אחת. אלא ודאי שאין זו מלוא רק הכתוב אומר" שהשני שיהיו שבעה ימים הללו נקיים שלא תסתור ואין זה דומה למה דכתיב בעומר וספרתם לכם ממחרת השבת וגו' שמיותר לגמרי דהוה ליה למכתב זביום החמשים מיום הביאכם את עומר התנופה ממשבוטים הביאו וגו' ולמה כתב וספרתם ח"ו שמלוא לספור וכן וספרת לך שבע שבתות דיוכל ג"כ מיותר דהוה ליה למכתב וכתב יעברו שבע שבתות שנים יתרו לך ימי שבע וגו' ולמה כתב וספרת ח"ו שמלוא לספור אבל בזב וזבה אי כתיב בזב וכי יתער מזובו ישב שבעת ימים לטרתו ח"ו שאין לריכין להיות נקיים ולכן כתיב וספרת שני"ך שישיג עליהם שיהיו נקיים וכן בזבה. וזה כוונת התוספות בכתובות ע"ב ע"א בסוף ד"ה וספרה לה שכתבו דאין מברכין אלא ביובל כו' שלעולם יוכל למנות כסדר וכן עומר אבל זבה שאם תראה תסתור ח"ו אין לה למנות. כוונת דביוכל ועומר שמייד הזמן נמשך כסדר לא לרי"ך קרא למכתב וספרת שהרי אין לרי"ך זבה השננה כלל ח"ו מלוא היא אבל בזבה שאם תראה תסתור ואין הזמן עובר ממילא ולרי"ך השניה על זה ואם כן אין כוונת הסכסוך בוספרה לה על הספירה אלא על השננה שיהיו נקיים ולא למלוא לך אין לה למנות. וזהו הגלגל"ד לדמות עיקר דברי הש"ס.

⁴ **ואם תשאל, למה חייבו זכריים לכרכה למנות השנים שבע שבע מדכתיב וספרת לך, ולא ראינו מעולם שימנה הזב ימי ספירו ולא הזבה ימי ספירתה ואע"פ שכתוב בהם ויקרא ט"ו, י"ג וספר לו, וספרה לה, זולתי שחייבים שיתנו לב על הימים, אבל לא שיתחייבו למנותם בפה ולברך על מנינם.** תשובת דבר זה מה שהקדמתי לך בראש ספרי, כי כל ענין התורה תלוי בפירושו המקובל, וכמה כתובים נראים בהיפך זה מזה, וכמה קושיות וכמה סתירות יתחדשו על כל מי שלא ידעו, ואשר ידענו על כורויר יראה כי כל דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה אמת". וכן באתנו הקנולה שצווי וספרת (לך) דיובל צריך מנין בפה, וצווי הספירה הכתוב בזב וזבה אינו אלא השגחה בימים, ומנהגן של ישראל בכל מקום כך הוא, ואע"פ שאינם נביאים, בני נביאים הם".

⁷ **ומסתברא** דאינה צריכה הפסק מורה ולא בדיקה כלל בימי הספירה לא כחחלתן ולא בסופן אלא כל שהמתינה שבעה ימים אחר תביעה הרי זו מובלת ותהורה שהרי זו לא ראתה כלל ודי אף אם אחת חושש שמא ראתה ופסק הרם מיד ולא שתאסור אותה כרואה וראית שמעתינה פחות. ואע"פ שאמורנו צריכה שתחשב שבעה נקיים לא נקיים ספורים כפנינו ואפילו כחחלתן או בסופן כשאר נקיים דובה דעלמא קאמר, אלא כל שלא התיישה כרם תוך שבעה נקיים קרינן להו. יוכן נראה לי כמעשה דרבינא דאיעסק ליה לבריה בי רב הביא ואמר ליה ליום פלוני נכתוב בכתובת כתיבה וימנהג שבעה ימי בחר ההוא יומא ואחא יא"ל מאי טעמא עבר מר הכי אמר ליה לא סבר לה מר דהא דאמר רבא תבעה לינשא וניפייסה צריכה שתישב שבעה נקיים אמר ליה אימיר דאמר רבא כנרולה רשכיוז כה דמים בקפנה מי אמר, מיהא ישמעין דרב הביא לאו ארעיה ופיסקר כפי דברתיה דקפנה היא לא צריכה לישב כלל ולא אצרכה בדיקה לא אשכחן דאצרכה תו לבריקה השבעה וז"ל, יורכנא נמי לא אחא ער לכחר כל התרו שבעה ואפילו הכי לא אשכחן דאצרכה תו שבעה אחריו, דאליא כשישבת שבעה בלחוד הוא דסמי ליה בלא הפסק מורה ובלא בדיקה כלל אלא כל שצוצאה מורו מרואה ובראמין. וזהו שרואה לי, אבל ראיתי לרב ר"א ז"ל (שער הפסח בסוף) ולרמב"ן ז"ל (ה"ל ניה ספ"ט) שאמרו שאינו צריכה הפסק מורה אבל בדיקה תוך שבעה צריכה. ולא יודתו לסוף דעתם דמעשה דרבינא לא משמע, וכן ובראמין. ועוד שאם עשינו אותה כרואה דעלמא לבריקה שבעה אף היא צריכה הפסק מורה דשמיא לא פסק דם בינו, ואם אינה צריכה הפסק מורה ובראי הפסיקה מורה משית לה או שאין אותה מחסור עליה: לחלוקה כרואה אלא כשעת חמורה בלבד וז"ל אף אנו נאמר שהיא בחוק מורה כל שבעה, ואי משום שלא לחלוקה בספירות אף אחת מצריכה הפסק מורה כדי שלא לחלוקה, סוף דבר לא מצאתי עיקר ליתרם אלו אלא ישצריך לחוש לדבריהם וצ"ל.

⁶ ואשה שתבעה להנשא ונתפייסה אע"פ שבדיקה עצמה אח"כ ומצאה טהור ⁶² צריכה שתשב שבעה נקיים אחר יום התביעה, וצריכה בדיקה תוך שבעה וטבילה לביל שמיני כשאר נדות הנהגת עכשיו, מאי טעמא משום דמחמדיא ליום הנושואין ושמא ראתה טפת דם כחרדל ואבר, נמצא יום תביעה חמור מיום הוסת, כי יום הוסת אם לא בדיקה ולא ראתה ולבסוף בדיקה ומצאה טהור תהורה, ואילו יום התביעה אע"פ שבדיקה אחר התביעה ומצאה טהור טמאה. אך מצאתי בו צד הקל בענין אחר יותר משאר ראיות, דשאר ראיות ⁶³ צריכות הפסק מורה, וחזן מיום שבדיקה ופסקה בו צריכה שבעה נקיים, ובתביעה זו ומצאו אע"פ שלא הפרישה בטהרה בבדיקה סופרת שבעה חזן מיום התביעה וטובלת, ממעשה דרבינא דאעסק ליה לבריה בי רב הביא ⁶⁴ ואמר להו ליום פלוני נכתוב בכתובת, פי' נהיה פנויים לכתוב הכתובה ונכתוב אותה, איעכב שבעה יומי בחר ההוא ⁶⁵ יומא פי' בחר יום תביעה. כלומר אע"פ שכתב הכתובה נתעכב עד שהשלים השבעה, ואמרין ⁶⁶ ליה מאי טעמא עבר מר הכי שלא נכסה ביום כתיבת הכתובה, ואמרין ליה לאו סבר מר להא דרבא תבעה להנשא ונתפייסה וכי לא שנא גדולה ולא שנא קטנה משום דמחמדיא קא חזינא הנא דלא היה הפסק מורה דלא סבירא להו דתבעי שבעה ואפילו הכי עלו לה לספירת שבעה. ואם תאמר אפילו בדיקה נמי לא עבדו כלל והיכא אשכחן נקיים בלא בדיקה, הא לא קשיא, דכיון דסבירא לן סופן אע"פ שאין תחלתן כי אחא בסוף שבעה אצרכה בדיקה ואטבלה, אלא הפסק מורה קשיא ⁶⁷, ונראה לי דודאי כן הוא דבתביעת נישואין לא בעינן הפסק מורה, והטעם מפני שאינה ראית ודאי אלא ספק, אי נמי קים להו לרבנן דדם חימוד דבר מועט הוא וממי ⁶⁸ שהפסיקה בטהרה דמיא, אבל ראית וסת מרובה ⁶⁹ היא, ואם לא בדיקה להפסק ⁷⁰ מורה חיישינן שמא לא פסק הדם.

למדנו מחלוקת רבי אליעזר, רבי יהושע ורבי עקיבא באשה שבדקה בראשון ושבועי של ז' נקיים בלבד
שלר"א עלו זה כ"ז, לר' יהושע כ' ז', ולר"ע ז' בלבד. במ"א שקיד' וזרי בסברת ר' יהושע-

1' נדב דף ס"ח ע"ב, תנא אומר לו רבי אליעזר... אתי לאחלופי בודאי, ורש"י

ר"א פקשה לדברי ר' יהושע שאין פאמלצ"ים עולים דף -פרי שאנחנו אומרים שאין לנו ראייה ברורה של
ראותה באמלצ"א - וא"כ למה לא סתרה גם את יום פראשון (שפרי ראיית דם סותרת את פוי'ם שקדנו
לדף)? ותירץ רבי יהושע שנתנו בזב (גם בזב שאין ז' נקיים) שראו קרי באמלצ"א י"א ספירתו (זב וקרי'
משנים זה מזה במראה) שסותר אותו יום בלבד, וכן פנזיר שנאמא אמא דרבך לא פפסדי י"א נזירות
שכבר ספר - אמלצ"א אין לתמוה על זה שכל יום שלם בדקה בו איננו עולה לז"ל ובכל זאת לא פפסדיה
את פוי'ם שקדנו לו (לכאורה משמע שסובר ר' יהושע שזה שיום בלי בדקה אינו עולה לנקיים הוא
מדברנו בלבד). ובסוף מקשה ר' אליעזר למה לא פסלו חז"ל את יום פראשון לזרע או פכא שראותה
ד' באמלצ"ים.

פוי'ם מזה, שלכ"ע אם ראותה שנת סותרת פכד למפרע, וזב שראו קרי סותר יומו בלבד (למזב"כ),
ובשלא בדקה באמלצ"ים סובר ר"י שמדברנו חיישין שנת ראותה אבל לא פחמירו לסתור את פכד
למפרע.

2' נדב דף ע"ב סוף ע"א, בעי רמי בר חנן... ולאו סתרה'

רמי בר חנן פסתפק - כשאשה פולטת שכבת זרעו של בעל אחרי תשמיש קי"ד שפ"א אמלצ"א - פאם
אמלצ"א מפני שגעה באמלצ"א או שפולטת ז"מא (וכן פנזיר שפ"א אמלצ"א ע"י שי"א אמלצ"א דם
ולאו משום ג"ע בדם) - נפקא מינה לסתור בז' נקיים, שאין פנעלצ"א באמלצ"א סותרת אבל אם נקראת
אמלצ"א נחמת ראייה סותרת-

3' פ"ע ע"ב, אומר רבא... מפסקת בינין (בתרא)

רבא פקשה - אם ג"ד שפולטת אמלצ"א נחמת ראייה ולא נחמת ג"ע, ומלצ"א סותרת בז' נקיים -
כמה פ"א סותרת? פרי לא ייתכן לומר, שסותרת פכד למפרע - וכי נחמיר עליה בפליטת שכבת זרע
יותר מדין בזב שראו קרי סותר יומו בלבד! - ואלא תסתור יום אחד בלבד - ופ"א לא מליין סותרת יום
אחד בלבד בזב. ומסקנת פ"מ פ"א שפולטת סותרת יומה - שיש לדרוש אותה ג"ע כ"ז כ"ז.

עיקר דין אמלצ"א בפולטת מליין במס' שבת-

4' שבת דף פ"ו ע"א במשנה, מנין... לשדת ימים'

שדת י"א פבלדה קודם מתן תורה אמרתן פיתה כדי שפנשים לא תפיינו אמלות בשדת קבלת התורה
נחמת פליטת ע"ז, וכשפירש"ע י"א קודם מתן תורה כבר לא שייך אמלצ"א נחמת פליטת שאין פש"ז
מלפני שדת ימים ראו לפרע.

בשיעור ע"ז מתי ש"ז ראו לפרע יש מחלוקת תנאים-

5' פ"ע ע"ב, א"ר חייא ברבי אבא א"ר יוחנן... בעצן'

דפי פכמ"ס ע"ז שזברו ו' עונת שלמיות משעת תשמיש עדיין מימלצ"א בפליטת.

6' רש"י נדב דף ע"ב ע"א ד"ה פולטת, ותוס' ד"ה רואה, ...וכן פסק ר"ח'

דפי ר"ח ור"י אין לאשה לפתחיל בספירת ז' נקיים ע"ז ליום ד' נאז שששה נאז תפלוט ע"ז.

7' ראו"ש נדב פרק רביעי סי' א', ופראוב"ז ז"ל... אינה סותרת, ובסוף... ונכון... ובאשכנז'

דפי פראוב"ז פפולטת סותרת יומה לפירות אבל לא לבעלה, ופנפ"ע כ"י.

8' שו"ת תרוחם פדנן סי' רמ"ה, ומעתי... למידי', ומעתי... לדא קי"ד פכי'

בתפ"ד פביא שתי חומרות: א. שלם למנות ע"ז יום ו' לשימוש (כולל יום שימוש ויום ראשון לספירתה), ב.
דפי' אם לא משנה סמוך לראייתו לא פלוט ותמתין ע"ז יום ו' לתחלת ראייתו ע"ז שתספור.

9' שו"ע יו"ד סי' קל"ו סעיף י"א ורמ"א

ברמ"א חש לדברי תפ"ד, אבל פשו"ע לא חש לאף א' מפחומרות

10' פתחי תשובה פס אות ט"ז, וצ"י בתשן נדב ביהודה...'

פפ"ת פביא מחלוקת באשה שראתה אחרי גביה אבל קודם שששה כס אמרינו לא פלוט וחיבת
למתין ע"ז יום ו' לטבילתה לפני שתחיל למנות.

11' שו"ת אגרות משה חלק יו"ד ב' סי' פ"ד, ...פנפ"ע, ויו"ד א' סי' ט"ז... לשואלו

במקום פו"ר בין חוששים לל"א פלוט, אבל אסור לפקד בחומרת ר' זירא

12' שו"ע יו"ד סי' קל"ו סעיף י"ב, וש"ק ס"ק כ"ט, ומעתי...'

כס גבלה וששה ונזכרה שלם ספרה אלא ו' נקיים תמתין ו' עונת נאז שששה ותספור יום א' ואז
תסבול.

ושמעתי אבל לא בכבוד, שאחד מן הגדולים התיר פעם אחת לאשתו שהיתה מתחלת יום ג' לראייתה לפי שלא שמש עמה כבר תוך ג' או ד' ימים, וגם הדבר היה לעת הצורך כי היה רוצה ללכת לשיבת רבו ולא היה פנאי להמתין. אך לבי מהסס על זה דמצאתי בא"ז גדול⁷ דהאידינא נשים שלנו צריכים לישב ז' ימים נקיים לבד מיום שראתה בו וטובלת בליל י' לראייתה, ונותן הטעם משום פליטת שכבת זרע, וכתב עליו דבין שמשה ובין לא שמשה סמוך לראייתה לא פלוג רבנן, דגזרינן לא שמשה אטו שמשה ביום ראייתה או יום אחד קודם ראייתה, ע"כ. אלמא דגזרינן לא שמשה אטו שמשה, אע"ג דא"ז מתיר להתחיל ולספור מיום ג' ואילך ואנן לא קי"ל הכי,

⁸ ושמעתי דיש להוסיף עוד יום אחד ולא תתחיל לספור עד יום ו' לשמושה, כגון ממוצאי שבת עד יום ו', שאם תתיר לה שתתחיל ימי הספירה מיום ה' שכבר כלו ו' עונות שלימים ומה שתפלוט עוד אינו סותר, איכא למיחש דזימנין תשמש בין השמשות כמוצאי שבת והיא תסבור דעדיין יום הוא, ונמצא יכולה להתחיל לספור ליום ד' שהוא חמישי לשימושה, ואינו כן אלא לילה היה כששמשה ונמצא דעדיין פלטה בתחילת ליל ד' דו' עונות שלימים בעינן, ולכך מחמירין עד יום ו' לשימושה ותו ליכא למיחש למידי⁹.

הנה ידע ידיו כתר"ה ששאלה זו כבר היא עני הפרק יותר משתי שנים וכבר באו אלי יותר מעשרים וגם הותנו דכתר"ה בא אלי זה יותר משנה להתיישב בזה וגם אצל הגר"א העניקין שלי"א היו שאלות אלו ועדין אנחנו מדחים מלהשיב כי קשה מאד מאד להקל בדבר שהחמירו בו טובא אף שנתחדש עתה בשנים אלו שנוגע זה לכמה אנשים למצוה רבה דפיר אף שיש לי בזה טעמים להיתר ולכן למעשה אין להתיר ויראה לדחות הדבר לשואל.

¹¹ הנה בדבר האשה שזה כמה שנים שניסת ולא נתעברה ולדעת הרופאים הוא משום שזמן שאפשר לה להתעבר הוא בליל העשירי מהתחלת ראיית הוסת שלה וכאשר הרבה פעמים אירע לה שפוסקת לראות דם ביום השני וכשתעשה הפסק טהרה ביום ההוא יהיו ז' נקיינו בגמר התשעה ימים אם יש להתיר לה לטבול או כשיפרוש ממנה שלשה ימים קודם הוסת כיון שהוא לקיים מצות פו"ר.

הנכון לע"ד נראה פשוט ש: בטל מפו"ר לא נהוג להחמיר בלא שמשה שהוא רק מטעם לא פלוג. דהמנהג נעשה משום שלרובא דרובא נשים ליכא חלוק לענין פו"ר ובזמנם אולי לא היה חלוק לשום אשה, דהא רק עתה זה ככ"ה שנים שנתחדש זה מהרופאים המומחים שאיכא נשים מועטות שיש רק יום אחד מהסמוכים לנדתה שיש אפשריות לפניהן להתעבר ואולי הוא מדברים שנשתנו הטבעיים או שגם מתחלה היה כן רק שלא ידעו הרופאים מזה. ולכן אין ללמד ממנהג זה לאסור גם לאלו שהוא בטול פו"ר שהוא מצוה רבה שיש לנו לומר שבאופן כזה אינו בכלל המנהג. ובפרט במנהג זה שהבי' לא חש להחמיר בזה וגם בש"ך סימן קצ"ו ס"ק כ"א אף שסובר כהמנהג כתב שהך דלא שמשה גזירה רחוקה היא. ולכן אין לנו אלא באופן שנהגו שלא היה נוגע לפו"ר אבל כשנוגע לבטול פו"ר אינו בכלל המנהג.

למנוע מה"ת פנח אצו ז' ואלת. והצב אצו ז' נק"מ אחרי שתפסיק בהפ"ה.

א' פסחים ד' ז' א"ב, כד חייבי אבילות... איתקש לנב'.

פנח אצו כד ז' ואין אבילות מפרת ביום פשיצי - ולכן ממחנת אד ליל ח' ואלת.

ב' פנח ד' ז' ס"ז א"ב, אומר רב נב' בזמנא... סרק בתה (תנינא), ורש"י

אם לא אבילות בליל ח' לא תאבול ביום ח' כדי שאל תלמד בתה ממנח שמתר לאבול ביום ותבא לאבול ביום ז', אלא ממחנת אד ליל ז' ואז תאבול.

ג' ע, אומר ליה רב פפא ארבא ולאו... לדי ספק, ורש"י

שלא כנב', הצב יבולת מציקר דין לאבול ביום ז' שכבר קיימה מלות, וספרה ד' מדין מקלת ביום ככולו - אלא שאסורה לבטל מחשש שאל תראו אחרי פשיצי בו ביום ומלכות סותרת למפרע את ד' פנח - שפראיי בו ביום סותרת מפני נמלכות בימי פשיצי.

ד' ע, אתקין רב אידי... אבולאוי, ורש"י

פאמראים תקנו לאבול לכחלה ביום ח' כשמוכן לאבול בליל ז' - אבל שאל במקום סכנא ע פנח אבולת בליל ז' שאל סרק בתה.

ה' תוס' ע ד"ה משום סרק בתה... סמוך לחשיכה כאמרה

אזרת סרק בתה פ"א ע פנח - אלא שפקד ר"ת סמוך לפשיצי.

ו' רא"ש העכות מקואות סוף סי' ע"ז, ורשב"ם פיה מחמיר...

דפי פנח"ם אין ד' לאבול אד חשיכה ענן (לכות פכוכביס).

ז' ש"ע י"ד סי' קל"ז אצ"ל דבריה פמחבר, וסע"ל ד', וש"ק ס"ק ו'

דפי פנח"ם לא פתיר ר"ת אבילות סמוך לחשיכה אלא כשפאייסו פ"א משום סרק בתה, אבל פאבולת בז' אספירתה שאסורה לאבול ביום מנח תסתור - לכ"ז לא תאבול אד חשיכה ענן.

ח' רמ"א אצ"ל, ופכלות... ש"ק ס"ק ט' וז"ל מרבה

פמ"א פתיר לכ"ל לאבול ביום אם לא תתייחד ע פחת אד פלילת - דפי פנח"ם דוקא כשאבולת מיום פשיצי ואיך אבול ביום ז', אבל בדמ"ר פתיר בשעת פדחק אפי' ביום ז'.

ופנח. באופן שפכלה אבולת ביום ז' - פרי ז' מדין מקלת ביום ככולו שכבר קיימה מלות ספירה א"י שפמרה מקלת ביום נק' מדימס, ואי"כ יש לחקור איזו חלק מפיוס נחשב למקלתו - פאם, למשל, פותר ד' לאבול בליל שביצי כמה שעות אחרי לכות פכוכביס? ואם לא, מאיזו שעת פבוקר יבולת לאבול?

מאס' פסחים ישנן כ"ל שאם נשח ונזרק קרבן פסח אד ע משהו ואח"כ נמא, אצ"פ שוינן יבולת לאבול מפוקרבן אצ"ב - בכ"ל זא"ל י"א יד' חובתו ופאור מלשעות פסח שני, אבל אם פ"י מנח בשעת חשיכה וזריקה לא י"א יד' חובתו וחייב בפסח שני.

ט' פסחים ד' פ' סוף א"ב, רבי יוסי אומר... שני, ופ"א אצ"ל, משום דקסבר... אצ"ל, ורש"י

ש"ת ר' יוסי שפראוה יוס א' (בימיס פראוייס לזיבול) אבולת למחרתו - שצב קאנע סופרת יוס אחד בלד' ואומרים מקלת ביום ככולו, ואם יוס אבילות פ"י י"ד בנ"ס ושחא וזרקו אצ"ל ואח"כ ראתה שוב לא סתרה יומה למפרע ופאורה מפסח שני.

י' ע, אלא ארבי יוסי אבול... פשמות, ורש"י

פנח פקש שדפי ר' יוסי לא תתכן מלכות של צב לז"ל - שאם ראתה ביום ראשון פרי און אומרים שמי אד כנסת יוס פשני בלד' דם אולת ד' אותו יוס ליום ספירה מדין מקלת ביום ככולו, וכשחא שוב באותו יוס דנינו כראוה מחדש - וכן ביום פש"ש, ולעולם אין יוס מלכות לז"ל שקדס ל! ותירצה פנח' שאם ראתה שדשפ ימים בל' פפסקה או שראתה בסוף כל יוס - דפיינן שראתה ביום ראשון לפני פשקצה ושוב ראתה למשך כל בין פשמות ונכנס ליום שני - וכן ביום שני אד לכניסת יוס שלישי - ומחמיר לא נכנס שום יוס בנקיות שפ"י אפשר לומר אצ"ל מקלת ביום ככולו, ודייק מזה רש"י שאם לא ראתה בין פשמות אלא באמצע פלילת של כניסת יוס שני פיינן אומרים מקלת ביום ככולו מחמת פשצה בתחלת פלילת שאל ראתה בה - פאפער לקיים מלות ספירה בליל ז'.

יא' מלילת כ' אצ"ל, אין קורין... ולמ', בלילת איהת... פיא, רש"י, ותוד"ה ספירה... לז"ל

כאן פאורש שאין אומרים מקלת ביום ככולו בלילת - מלות ספירה פ"א ביום דוקא (ולכן כל פבדיקות של ז' נקיים פן ביום) שנאמר, שבעת ימים.

יב' חידושי רע"ק אי"ר י"ד סי' קל"ז אצ"ל ד' ד"ה יכולות... דמלילת

פלכא כמלילת

יג' ש"ע י"ד סי' קל"ז אצ"ל דבריה פמחבר וש"ק ס"ק י"א, וביאור פג"ר"א אות י"ג

פדיצב אם אבול ביום ז' דפי פנח"ם אצ"ל אבול אסורה אד פלילת, ופנח"ם מחמיר. אם אבול ביום ח' לכ"ז אצ"ל אלא שדפי פמ"א אצ"ל אצ"ל אסורה אד פלילת ופג"ר"א מתירה מדי.

את הפעולה של, מקפיד מלין בראשונים-

9' מקואות פרק ט' שנה ג'

סיבוק ודיבוק פשעך בראש ובבית פשחי אינן חוץ, ובבית פסתרים - דפיין אותו מקום - דת"ק באיש אינן חוץ ובאשה חוץ, ולר"א תלוי בקפידה.

10' תורת הבית דפרשב"א בית שביעי שער השביעי, דרוב... כרבנן

לפי פרשב"א סובר פת"ק שקפידא תלוייה ברוב בני אדם ולר"א תלוייה באבד אטמו, ופלככ כת"ק שתלוי ברוב בני אדם ולאו ביחיד כדל בן דפקד ובין דפחמיר.

11' מקואות פ"ט שנה ב', ושאר כל הטיט... דח, ורמב"ם פ"ב מקואות פ"ד א', ושאר...

לפי פרמב"ם טיט רזיט אינן חוץ בדל שפחפח במים אלכא אס כבר נתיבש.

12' מרדכי פלכות מקואות סוף סי' תשמ"ח, כתב פרא"ם... אצא

שית פרא"ם שטיט דח אינן חוץ בדל שאין דרך בני אדם דפקפיד (ומי"ר במיאוסו שקוצ בטיט) - ובכד זאת אס פיא מקפידה חוץ, ולכאורה סובר שאנן פולכ"ס אחרי פאבד דפחמיר אבד דא דפקד.

13' ר"ן פלכות נדה (בריי"ז ז' ע"א), ופראב"ד ז"ד... וכי"א בה'

דבר מקפידים אלו דפאמים חוץ דלדום.

14' שו"ע י"ד סי' קצ"ח סעיף א', ואם דרך... וט"ז ס"ק ג', וסעיף ד', ושאר... ורמ"א

פשיא פביא את דברי פרשב"א ופ"ן ופסתפק בענן קפידת פאבד, ופרמ"א פביא את דברי פרא"ם.

15' רא"ש פלכות מקואות סי' כ"ז... אינן מקודשת

אש שזבצה את אורה או את שצרה אין פזבצה חוץ מפני שאינן מקודשת (אפי"ן אס זבצה את אטמו במתכוון) וגם משום שאין בו שני, ואם אומנתה בזבצה בודאי אינן מקפידה.

בנעל דאש שזבצה שצרה מלין אותו דין ברשב"א בתוספת ביאור -

16' תורת הבית שם, זבזים... בכתב'

פרשב"א פוסק שאם פיא רוב שזבצה יפ"ש שם אד"ן מלין מקפיד - ואינן חוץ אפילו ברוב.

17' שו"ע י"ד סי' קצ"ח סעיף י"ז, ושירי אפרה ס"ק ד"ט... אפאי אצא דחוד'

אין בו שני בזבצה אין בו כדי דפתיר בלי זירוף אוד אס דפקד.

חידוש גדול בענן פקפידה מלין בד"ן זפרנעם -

18' שו"ע י"ד סי' קצ"ח סעיף י"ח, סעיף כ' ורמ"א, וט"ז ס"ק כ"א... אבד דא אח"כ

פרמ"א מנע שפזפורן חוץ וזריכה אבידה שנת, ופב"ח פסביר שפזפורן אומד ליקז"ף ודין כקז"ף מלין נקרא פחלק פאומד ליקז"ף במקום חיבור פחלק שצומד ליקז"ף אס פחלק שצומד דפאומד! פ"ט ז חולק - ובפרט אס לנתה אס בעל דא תאבד שנת.

19' ע"ק ס"ק כ"ה

פש"ק מחמיר שתאבד שנת אס אפער אפילו אס כבר לנתה אס בעל.

20' שנה ברורה סי' ע"א ס"ק ג', ואש ששכחה... ושאר ז' אות ג'

אש ששכחה דקז"ף זיפרנע מלפני פשבת וצומדת ליטבד בליט שבת לכתחלה תבקש מנכרי לתלום את זיפרנעם ביד, ואם אין אפער יש דפקד אפילו בכלי, ואם אס זב קשף אפער דפקד ולנקר את זיפרנעם פ"ט - ובזפרנע פראטים תשש כן לכתחלה.

16 צבקים שעל ידי הנשים או שעל השער לנוי יראה לי שאין חוצצין לפי שאינן מקפידות בהן לעולם ארובה חזרות הן ומחדשות אותם תמיד לנוי, אע"פ שצבע זה פושט בכל השער, ורובו אע"פ שאינו מקפיד עליו חוצצין, כאן מקפדת ורוצה להיותו שם והרי הוא כאילו הוא מנופו של שער, וכנגד צבוע שאין הצבע דבר נוסף וחוצצין אלא כעיקרו של בגד, ואינו חוצצין שהרי מציינו (שקלים פ"ח ע"ד) מבילה לפרובת אע"פ שיש בהן תכלת וארגמן ותולעת שני, ועוד יראה לי שאין ממשו של צבע בשער ועל הידים אלא מראיתו של צבע ולפיכך אינו חוצצין, ואינו רומה לכתב שחוצצין שממש הדיו בכתב.

10 דלרבנן יכיון דדרבנן של נשים נשואות להקפיד אפילו אינה מקפדת בטלה דעתה ולעולם בנשואה שדרכה להקפיד, וההפך באיש דכיון שאין דרכו של אנשים להקפיד אע"פ שזה מקפיד בטלה דעתו, (ולר"ש) [ולר"א] כל אחד ואחד לפי הקפדתו בין איש בין אשה, וקיימא לן ברבנן.

מנדן משפחה קודם אביא חייבת דעיינן בכל אפה דברר אום יש אעיה דבר חו"ש. מתקנת אגרא שחרח
דחמין ומסרוק במסרק כל מקום רבוי שער וכן שתדוח במקום קמאין ובית הסתרים. ולכתחלה תרחיז כל
אפה בחמין.

1' רנה דף ס"ז א"א, אמר רב גידל... בריון גול ורשי

נתנע תבשיל דבנע אחרי חפיפה ולאו חזרה ועיינע באפה ולאו חר"ה - אצ"פ שבדקה אטמה אחרי אביא
ולאו מלאא פוס דבר חו"ש. דא אלתה דל אביא ואומרים שפדכלאך גול ממנה ביביאא ממוקד.

2' בצעילי גנעל דפראב"ד שער פאביא דייני חפיפה, ופיכא... אביא

אום אבא דל בלא חפיפה כעל אצ"פ שלאו מלאא אל גב פוס חר"ה אחרי אביא דא אלתה דל פאביא.

3' רנה דף ס"ו א"ב, אמר רבין... אחרת

אום מלאא חר"ה בבית הסתרים מיד אחרי אביא חייבת לטבל שנת.

4' בצעילי גנעל פס דייני חר"ה, אמר ר' אבין... פאים

פראב"ד מנדן שפאציטט מלאא אחרי אביא פיתה גדולה ונכרת - אצ"כ דא בדקה בין שינע קודם אביא, וכל
אכל זואת לואו זא מלאא את פאציטט דא פיינן מחייבים אותה לטבל שנת (ואפילו אחרי מלאא פאציטט
אום פ"י אפער לתלות שבא אחרי פאביא דא פיתה אבדת שנת) - מכאן שבדיקה בית הסתרים אינע
מאכבת.

דבר זא אצ"פ באור - למה יש לפקד בבית הסתרים יותר מצד פא"ש? נחמ"ל אום איקר דין חר"ה בבית
הסתרים.

5' תורת כפנים מלאא פארה ב' פרק ד', וידיו דא שאל... פאח דבית הסתרים

אום בית הסתרים פ"י בכלל החיוב של חר"ה בשאר במים דא שאב פכתוב, וידיו, ופא"א.

6' רנה דף ס"ו א"ב, אמר רבא... ביא דמאכבת בו, ורשי

אף אצ"פ חר"ה ביא מים שנת בבית הסתרים - פמקומות חייבים לפיות ראוים לביא מים - גקיים מחר"ה.

7' תוס' קידושין דף כ"ה א"ב ד"ה כל פראווי (פנעק אצ"פ), וא"ת באביא...

פתוס' פוסברו שביא פסתרים נתרבה וזא נמתאע מביא מים ומח"ל דמדנע שז"ק לפיות ראווי לביא מים.

8' ריטב"א קידושין דף כ"ה א"א ד"ה דתמן, מקום פראווי...

שיא פריטב"א פ"א שמדאורייתא א"ר אפי' שפא ראווי לביא מים אלאו שחז"ל אגרו אל אותם פמקומות
שנקראים מצילים דענין אמנא.
א"כ - לפי פריטב"א מובן למה אין פאצ"פ בבית הסתרים מאכבת שפרי און ז"ורכ בראווי לביא מים אלאו
מדאגנע. אב"ל לפי פתוס' שפא מדאורייתא למה שנחלק בין אצ"פ בשאר פא"ש דלין אצ"פ בבית הסתרים?

9' שירי אפרת סי' קל"ז ס"ק ג

לפי פוס' פקדו חז"ל אצ"פ אין פאצ"פ בבית הסתרים שלאו שייך פס השש חר"ה דאורייתא און בית
הסתרים רוב גופ (ואחרי שצ"נע בשאר אפה כל יתכן אפי' ז"ר"ל דשאר חר"ה שיהי יכסו את רוב
אפה) - אצ"פ אום דא אצ"פ במאצוט אפה דא אלתה דל אביא - און בית הסתרים שפתורה פקדה
דפאטרו מביא מים ENN.

פנע באגרות משע חידע חידע גדול בדן בית הסתרים ואצ"פ חידעו פוסבר למה אין פאצ"פ מאכבת -

10' שו"ת אגרות משע חלק י"ד א' סי' ז"ח, ולכן פנע... באציטט

ר' משע חידע און חו"ש בבית הסתרים אלאו דבר דבוק דל"ל אב"ל דבר פוישב בבית הסתרים ולאו נחבר
דבשאר און חו"ש. (אצ"פ סברא זו פתיר ר"מ אביא במוך שבאונן אשע שמנעאן בריאות פ"י אסור דל
דפרסיב את אננע מנעניס.)

11' פאציטט, אב"ל למה שבארת... כפאטו

לפי ר"מ אין פאצ"פ קודם אביא מאכבת אלאו במקום שזא דבר שאינע דבוק חו"ש - שלאו יפא אפער לפוסי
לאחר זמן שלאו פיתה אע"פ חר"ה זו גשעת אביא שפרי חר"ה שאינע דבוקה נפתלת בקלות, ומח"ל
בית הסתרים אצ"פ חו"ש אלאו משה דבוק דל יכולה דעיינן אום אחרי אביא.

2

והיכא דטבלה בלא חפיפת הראש
ובלא בדיקת הגוף לא סלקא לה טבילה מדאמרינן נתנה תבשיל לבנה והפשילתו
לאחוריה לא עלתה לה טבילה

4

אמר ר' אבין בר ר' אדא אמר
ר' יצחק מעשה בשפחתו של ר' שטבלה ועלתה ונמצא לה עצם בין שיניה והצריכה
ר' טבילה אחרת. מהא שמעינן שאם לא הדיחה בית הסתרים ובית הקמטים שלה
ונמצא בהם דבר חוצץ שלא עלתה לה טבילה. ואם⁴⁶ לא נמצא דבר חוצץ אע"פ
שלא בדקה קודם טבילה עלתה לה טבילה, ואינו דומה לבדיקת הגוף ולחפיפת הראש
כדבעינן למימר קמו, דהא שפחתו של ר' לא בדקה את שניה קודם טבילה ואפילו
הכי טעמא דנמצא עצם בין שניה הצריכה ר' טבילה אחרת, הא לאו הכי לא. ותו
שמעינן משפחתו של ר' שצריכה אשה לבדוק בין שניה משום עצם או משום כשר
מהודק או משום דבר אחר, והיכא דלא בדקה קודם טבילה בין שניה ולא בית
הסתרים שלה, ואחר טבילה נמי לא בדקה עד שאכלה או שנתעסקה בכתמים
ובתבשילים, ואח"כ בדקה ומצאה עצם או דבר חוצץ בין סתריה, מפתברא דכי האי
גונא לקולא תלינן בהו ואמרינן דבתר טבילה עיילו בה הואיל ואין צריכין שיבואו
בהם המים.

5

וידיו לא שטף כמים סה ת"ל * לפי שנאמר
ודחין את בשרו במים יכול אף בית הסתרים ת"ל וידיו * סה ידיו
בגראא פרט לביה הסתרים אף כל בגראא פרט לבית הסתרים :

6

מקום הראוי לבא מים בעינן אומר רבי נר"ו
דהא מדרבנן בעלמא הואיל ולענין טומאה דינו כגלוי מן התורה
שוויה רבנן לענין טהרה נמי כגלוי מיהו רחיצה וביאת מים לא
בעי דהא כתיב ורחץ את כל בשרו מה בשרו מאבראי אף כל
מאבראי:

10

ולכן הנכון לע"ד דבר חדש דיש שני מיני
חציצות אחד דדבר חוצץ דבוק על הגוף ולא הוי
אותו חלק הגוף ראוי כלל שיבא עליו מים כפי
מה שהוא עתה. ושני דכיסה בדבר אחר את הגוף
כמו אוחו באדם וקפצה ידה וכדומה שהאדם בעצמו
אין בו שום חסרון לביאת מים רק שדבר אחר
האוחז בגופו אינו מניח שיבואו המים לגופו. ותרוייהו
הו חציצה שעכ"פ חוצצין המים מהגוף אבל הוא
רק במקום הגלוי שבעינן ביאת מים ממש. דבביה"ס
שארין צריך לביאת מים אלא שיהא ראוי לביאת
מים אין לפסול רק חציצה דמין הראשון שדבוק
שם דבר חוצץ שמצד זה לא הוי מקום ההוא ראוי
כלל לביאת מים עתה אבל מין הב' דאין שם דבר
חוצץ רק דאדם אוחו שם ומחמת זה אין המים
יכולין לבא שם ובעצם הגוף אין שום חסרון נחשב
ראוי לביאת מים וכשר דאף שהאוחז אין מניח
המים לבא שם אינו כלום דהא אין צריך שיבואו
ולכן רשאי שלא להניח את המים ליכנס לשם.
דדבר אחר המכסה אינו שייך שיחשיב את המקום
שאינו ראוי לביאת מים כיון דלא נשתנה הגוף בזה
דאינו דבוק ואינו שייך לו. ולכן כשרה חציצה כזו

אבל למה שבארתי ניהא בפשיטות דכיון דרק
חציצות הדבוקים ומסובכים חוצצין לכן כיון שאחר
טבילתה בדקה ולא נמצא שם דבר החוצץ שכל
החשש הוא דאפשר היה עליה בעת הטבילה דבר
חוצץ וברדיוני נפל אין שייך לחוש בדבר הדבוק
ומסובך בגוף אלא במונח בעלמא על הגוף שאינו
חסרון בעצם הגוף שהוא חציצה דמין הב' שאינו
חוצץ בביה"ס אף אם היה שם לכן עלתה הטבילה.
ורק בגוף שבעי ביאת מים ממש וחוצץ שם גם
חציצה כו חוששין דברדיוני נפל ולא עלתה הטבילה
והוי הטעם שכתבו הטור והש"ע נכון כפשוטו.

למדנו שחז"ל חז"ל בבית הסתרים ואצ"פ שאין זורק בבעצת מים לתוך בית הסתרים - בכ"ז צאת יש זורק שיפוי ראויים לביאת מים. גם למדנו שדבר המכסה את מיעוט אפוף ואיננו מקפיד עליו אינו חז"ל, וכן ראינו את דברי הרא"ש ורשב"א באשה שזבחה את שערף שאין זבחה חז"ל (ואצ"פ שהזבחה מכסה את כל שערף) מפני שפ"א חז"ל שפ"א שם זבחה - וזה אצ"ל מאיננו מקפידת - וגם אין לזבחה מנשה.

1' חכמת אדם בעלכות נדף כדל קיי"ט סעיף י"ח, ובינת אדם אות י"ב, וכד עני... חז"ל

שי"ת החכמת אדם ששן תומבת איננו חז"ל מפני שפ"א עני, אבל סתימה עושים לרפואה ולזכא הכאוב דא פיתה חז"ל בסתימה כדל.

רוב הפוסקים חולקים על דברי החכמת אדם -

2' שו"ת מפרש"ם חלק א' סי' ע"ט ...אף שפ"א לרפואה

המפרש"ם אצן סתימה פ"א גם עני ומחילא איננו חז"ל, ולעולם דא תזכיר.

3' שו"ת אגרות משה חלק י"ד א' סי' ז' ע"ז ו', אבל... מקפיד', ולכן ברור... ברור'

אבל ר' משה פ"ה ברור שגם החכמת אדם פ"ה מודה בסתימות של זמנו שאינו חז"ל שבודאי חז"ל שהסתימה תשאר במקום הפחור.

כ"ז זה בנעצ סתימה קבוצה, אבל בעני סתימה זמנית רבו הפעות:

4' פ"א באצ"ל, ומחילא... זמנית', ופ"ה... אולי חז"ל

דפי ר"מ גם סתימה זמנית איננו חז"ל אלכא אם מפרשה דלעיסה.

5' ספר מראש כהן פרק שביעי הערה ג', ומחילא...

המנע"ט דפקא דוקא אם סתימה אמורה לרפואה לפחות ל' יום.

ופ"ה, ראינו בחכמ"א ששן תומבת איננו חז"ל - כוונתו לשן קבוצה, אבל שינים תומבות הפשויות לרפואה דלעיסה בודאי חז"ל, וכן פ"א ד"ש שינים שאיננו קבוצה.

6' שו"ע פ"א... אצ"ל אצ"ל אצ"ל

חייבת לבדוק שיננו דפ"ה פ"ה - ואם שכחה מלבדוק תבדוק אחרי שצ"ל ואם דא נמצא ביננו דבר פחור אצ"ל אצ"ל אצ"ל.

7' שו"ע י"ד א' סי' ק"ח סעיף כ"ד, ויש לנפשות... ומחילא, ומחילא...

המנע"ט שד"כ תאכ"ל בשר צרב ל"ל אצ"ל אלכא אם פ"א שבת או י"ט.

למדנו שכל דבר שמקפדת לרפואה באיננו זמן חז"ל - ואפ"ל בבית הסתרים שאין ז"ל שי"עו לשם פ"א בכ"ז צאת חייב לרפואה ראוי לביאת מים. גם ראינו דע"ל שדבר ח' הנמחה במים אינו חז"ל שפ"א חודרים דרכו.

8' נדף ד"ל ס"ז אצ"ל, אמר מר אוקבא... דירק'

דפ"ל שבעין חז"ל כשפ"א יגה - ופירוקת פ"א סימן ל"ג.

9' תוס' פ"ה ד"ל דפ"ל... ומחילא חז"ל

דפי תוס' פ"ה באן אוקת בלפ"ל שבתוך פ"א דוקא ולכן יש לבדוק בין ח' ל"ג, אבל דפ"ל שחז"ל דעין חז"ל אפ"י אם פ"א ח' - שבתוך פ"א בלד"ל אין חשש מנחה לתחילת ג"ל דפ"ה, אבל מחז"ל דפ"ה חוששים.

10' רא"ש בעלכות מקוואות סי' כ"ה, דפ"ל שבעין... דירוק', ומחילא י"ט אות מ'

גם הרא"ש בא לפרש את שתי המשניות - דפ"ל שחז"ל דעין חז"ל, ולפ"ל שבעין אינו חז"ל - אלכא שפתוס' פ"ה שמהדבר בלפ"ל דח ופ"א חז"ל מחז"ל דעין אצ"ל דא בתוך פ"א - ולפי פ"ה פ"ה שבתוך פ"א אינו חז"ל ואצ"פ שפתח"ל לירוק מפני שאנו אומרים שפ"ה אינו מנחה לרפואה, ומחז"ל דעין אם יש כבר נ"י ל"ה דירוקת חוששים ל"ג.

בראשונים שם ישנו מחלוקת אקרונית באם הפ"ל פ"א (כדל דפ"ל) פוזכרו דעין נדף בלפ"ל או שכולן מצלות שפ"ה חז"ל דעין אצ"ל -

11' תוס' פ"ה ד"ל פתחה עיננו כו', ומחילא...

דפ"ה רבינו חננאל ג"ס בסוף פ"א, ול"ת פ"ל ככ"ל פ"ה שמתחיל דכ"ל אתמר פ"ה לרפואה אבל בלפ"ל אצ"ל - וכן פ"א בלפ"ל ובר"ה סעיף און, וכן פסק ר"ת, אבל רש"י חולק.

12 עו"ע יו"ד סי' קצ"ח סעיף ז'

העו"ע פסק כחו פתוס' ושדכא כפרא"ע - עפדלפול' היבש חול"ץ בין בעין ובין מחו"ב דב. ומחול' דעין חול"ץ אפילו דלח - אפסק כרע"י עאלו חול"צים דבעדע דלכא רק דלעפרות.

13 ע"ק עס ס"ק י"ג ...אחר פניקד', ומיפו כ"ז...ד"ר', ...N"NI'

דפ' ע"ק אס דבעדע אס דפול' בעין וקשע דפ דלכבול שני' אפער דלסמוך אל שיטת ר"ח. אבד דפול' ומחול' דעין חול"ץ מאיקר פדן לכ"ע ואין דלחלק בין אבידע דבעדע דבין אבידע דלעפרות.

14 רמ"א סעיף נ"ג. ע"ק ס"ק נ"ה, ועז' דבונע אל דברי פרימ"א

בשערי דורא פחמיר מ' רע"ס וזכא שבזופה חול"צים ובעדפות שערי דורא חלק אליו שאינם חול"צים אלכא שיש חשש עאס תעז"ר את עז"מ תגרום דבשערי שיתקמט, וחשש פרימ"א דדברייפם, ואס פזכיר שזריכה דפסיר זכא פאל' - ולכאורה פיא יותר חמורה שפזכא נדבקות לכותלי פאל' מנפלים ואינן ראוי דביאת מ"ס. ע"ק פסק שאין כל זכ דע"כבא ודפי פז' דבונע פכונע עס אל זכא פאל'. ולכאורה ז"ע דמא איננע חול"צת אפילו בדיעבד?

15 חידושי ר"ע איער אל עו"ע סעיף ז' ד"ר דפול'

פרימ"א עפאנן אצן שאין דין, ראוי דביאת מ"ס' באברים פפנימ"ס שפרי כל ענן בית פסתרים מקורו בתורת פננים שנתמט דביאת מ"ס - ובאברים פפנימ"ס פרי עס בלי פפסוק פ"פ מובן שז"ר דב"א דביאת מ"ס - ומחילא כשעב נתרבה בית פסתרים דחייב, ראוי דביאת מ"ס' אין אברים פפנימ"ס בכדל'

16 ענן סול' מקואות, ח"ו שפוא תחוב... ור"ע ד"ר בזמן... מ"ס'

בזמן שאין פח"ו נראע מבח"ו אינן חול"ץ

17 עו"ע סעיף י"א, ע"ק ס"ק ט"ז, וחידושי רע"א עס ד"ר ונראע

פב"י פסתפק אס, נראע פירוש שאין פח"ו (או פקול') שקוע בתוך פבשר - ור"ע עס ענן פנפ"ו אצ"ו דין אל נכנס לתוך פבשר דכא נחשב תוך פבשר וחול"ץ, או ש.נראע' פוא כקשוא - ר"ע שאע"פ שפוא שקוע דלמרי בכד זכא אס ראויס אותו דרך פנקב שבבשר זכר חז"ל שיחול' זכר אס איפא שאינן שקוע דלמרי. פ"ק נראע ר"ב דחשש דש"י פפירוש' אבד פקד אס פוא שקוע דלמרי אע"פ שפוא נראע, ורע"א תמא ע"ל.

1 י"ח נראה לי דנשים שיש להם שינים תחובות אין חוצצין אבל מה שסותמין נקבי השן על ידי רופא כדי שלא תכנס בו רוח חוצץ ועיין בבית אדם יב':

וכל לנוי אף שיש בו ממש אינו חוצץ משא"כ
בסמימה שהיא לרפואה ואלו לא היה לה כאז שניים
זודאי לא היתה סותמת ולכן חוצץ.

2

מכתבו הגיעני וע"ד שאלתו שמה שהמליאו הרופאים באשה שיש לה נקבים בשינים שמטיפים איזו דבר שיש לו מראה השן לזיך הנקב ונעשה מחובר עם השן ולא ניכר מקומו ועי"ז מתרפאים השיניים והוא כמראה השן ועי"ז שאל אם הוא חוצץ בטבילה והביא מדברי בינ"א שפסק דחוצץ ובשו"ת שו"מ מ"ת ח"ג סי' ק"ח האריך להתיר ודבריו לא נהירין כלל אך י"ל דהתם מייירי במטיפין עופרת אבל בנ"ד הוי לגאותו דאינו חוצץ אף דמתחלה עושין לרפואה מ"מ אין חפזים להסירו אחר"כ משום נוי שלא יהיו נראים הנקבים וכבר הוכיח הבינ"א שז' דלא כהב"ח דכל לגאותו אפי' הוא דבר ממש ולא חושא אינו חוצץ עכ"ד. הנה לפענ"ד דבנ"ד דא"ל להוליאו ולשלפו מחוך השן לכ"ע אינו חוצץ אף שהוא לרפואה

³ אבל ברפואה כזו שאחר שכבר יש לו חסרון וחולי זה אין טעם להקפיד עליו כמו הבלאמבעס שעושין הרופאים דודאי מאחר שיש נקב בהשן אין שייך שום קפידא שלא יהיה בלאמבע בשנו דהא אדרבה בבלאמבע ראוי יותר להשתמש בלעיסה ושתית חמין וצונן מבשן נקוב, וגם לענין יופי יותר הוא יפה משן נקוב אין להחשיב מקפיד.

ולכן ברור שבלאמבע שעושין הרופאים בזמננו אינו חוצץ ואף החכ"א יודה לזה בלא ספק רק הוא איירי באופן שהוא רק שלא יכנס הרוח ולא יכאב השן אבל אינה טובה ללעוס בה דיותר נוח לו ללעוס בשן נקוב מסתום בשעוה ועופרת שהזכיר לכן אף שבשביל הכאב מניח שם הוי מקפיד אבל בלאמבע שבזמננו גם הוא יודה שאינו חוצץ וכמו שנתפשט היתר בכל העולם ואין מפקפקין כלל וזה ברור.

⁴ וממילא אינו חוצץ אף בלאמבע זמנית והנה הוא רק בבלאמבע טובה אבל בלאמבע אף קבועה שהרופא הניח שלא כראוי כגון קודם שנתרפא השן היטב וכואב לו גם עתה או אף שאין כואב לו אך אינו יכול ללעוס בה, שודאי תסיר הבלאמבע כדי לרפא היטב את השן ולסותמו אח"כ באחרת נלע"ד לחוש אולי חוצץ

⁵ ומ"מ כיון שאין כל הסברות האלו מוכרעות לגמרי מצריכים מורי ההוראה שתהא הסתימה קבועה בגופה ל' יום כדי שתהא בטלה טפי לגופה.

מנדן את פסוקי שלם לז'לל ב'לן. ב'לן' שם מ'ללן זוד פ'לכות-

1' נ'ה ד'ל' ס'ל' א'ל' א'ו'ר י'חלן... את ב'נ'ל' ו'ר'ש'ל'

ל'ריכז ל'כזל ב'אולן י'תקל' ב'שרה

ו'נ'ה. ל'ל'ל ב'פ'לכות ל'פ'לל' ש'ב'לן ר'אולן את ז'ר'סת ר'ח ש'כ'ל פ'סוק'ל פ'ל'א מ'פ'ל'ל'ת ש'תקל ח'ז'ל' ל'ז'לן ס'פ'רות. א'ב'ל ב'ז'ל'ת ל'פ'ת'יר'ה ל'ב'ל'ל' ב'ל'ב'ד א'ין כ'ל א'ולו מ'ז'כ'ב'ים. פ'ש'ו'ז' ל'כ'א פ'ב'ל'א את ש'י'ת פ'ר'ח כ'כ'ל א'ב'ל פ'ש'ק' ס'מ'ק ל'ל'ו ב'ד'ז'ע'ב'ד ב'ש'ת פ'ד'ח'ק-

2' ש'ו'ז' י'ו'ז' ס'י ק'ל'ח ס'ז'ל' ל'ר'ה. ו'ש'ק' ס'ק' מ'ל'ט... ל'כ'א ס'ל' פ'כ'י'

כ'אן פ'סק פ'ש'ו'ז' כ'ר'ח ו'ש' מ'י ש'או'ר כ'ר'ש'ל'!

3' ש'ו'ז' ס'ז'ל' ל'ר'ח ו'ל'ט. ו'ש'ק' ס'ק' ל'כ'א

ב'ז'ל'מ'ת א'ל'ל'ים פ'סק פ'ש'ו'ז' כ'מ'ו ש'פ'סק ב'ז'ק'פ'ה ב'ו'ת'ר -ז'יק'ר פ'ד'ין כ'ר'ח ו'ש' א'ו'מ'ר'ים כ'ר'ש'ל'. ו'א'ל'ו ב'ק'פ'ז'ל' פ'ו' פ'סק כ'ר'ש'ל' ל'מ'ל'ר'י -ו'פ'ו' פ'ש'ק' ש'ב'ק'ר'ז'ל' פ'ו' ל'כ'י'ז' ל'כ'א א'ל'ת'ה ל'ה א'ב'ל'ה מ'ז'יק'ר פ'ד'ין ו'א'ל'ו ב'כ'ל'ל' מ'ח'ל'וק'ת ר'ח ו'ר'ש'ל'.

4' מ'ק'ו'א'ות פ'ר'ק ח' מ'ש'נ'ה פ'ו', נ'ת'נ'ה ש'ע'ר'ה... ו'ש'ו'ז' י'ו'ז' ס'י ק'ל'ח ס'כ'ז' ו'כ'ח

א'ס א'ח'ז'ה את ש'ע'ר'ה ב'פ'ו' א'ו' ש'ס'ע'ר'ה את י'ד'ה א'ו' ש'פ'ת'ו'ה ב'ח'ז'ק ו'כ'ן א'ס א'ח'ז'ה ב'ה ח'ב'ר'ת'ה -ל'כ'א א'ל'ת'ה ל'ה א'ב'ל'ה. ו'א'ס ל'כ'א א'ח'ז'ה ב'ח'ז'ק א'ו' ש'י'ד'י ח'ב'ר'ת'ה פ'ו' ר'ט'ו'ת'ה א'ל'ת'ה ל'ה א'ב'ל'ה -א'ס ל'כ'א א'ח'ז'ה ב'ה ב'ח'ז'ק פ'ר'י פ'ח'ים נ'כ'נ'ס'ים ב'י'נ'פ'ס. ו'א'ס פ'ו' י'ד'ה ר'ט'ו'ת'ה כ'ש'נ'ח'ב'רו ל'מ'ק'ו'ה נ'ש'ו' מ'י מ'ק'ו'ה. ו'מ'י'ל'כ'א ב'א ב'ש'ר'ה מ'ים.

5' ש'ו'ז' ס'ז'ל' ל'ר'ח ו'ל'ט... ו'כ'ו'י'ז'ל' ב'פ'ס', ו'א'ס א'ב'ל'ה... ו'ש'ק' ס'ק' מ'ל'ט' ו'נ'ז'

א'ל'ל' ל'ר'ט'ל'ה מ'פ'נ' ש'ש' ש'ם מ'ים מ'ו'ד'ב'ק'ים ל'ר'ט'ל'ה. ו'א'ס י'ש' ש'ם מ'י'ס א'י'ן מ'ל'ט' א'ו'י'ן ח'ו'ז'ל' ח'י'ב'ת ל'ר'ט'ל'ה ר'ט'ל'ה.

6' כ'ל' ס'ק' ל'ר'ח. ו'נ'ק'ו'ד'ות פ'כ'ס'ל' ז'ד' ב'ר'י פ'ט'ז'

ל'פ'י פ'ט'ז' פ'ח'ש'ל' פ'ו'ב' ש'פ'ח'ים ל'כ'א י'כ'נ'ס'ו ל'ק'מ'ל'ים כ'ל'ל. א'ב'ל' פ'ש'ק' ל'מ'ד א'כ'ו'פ'לו א'ס י'כ'נ'ס'ו ל'ק'מ'ל'ים ל'כ'א י'פ'ו' מ'ח'ו'ב'ר'ים ל'מ'ק'ו'ה -ו'נ'פ'ק' מ'ל'ז'ו'ר ש'פ'ב'ל'ו' פ'ט'ז' כ'ש'נ'כ'נ'ס'ה ל'מ'ים ז'ד' ז'ו'א'ר'ה- ש'ל'פ'ו' פ'ש'ק' א'ד'ו'י'ן י'ש' ל'ח'ש'ו'ש' ו'ש'ו'נ'ס' מ'ח'ו'ב'ר'ים ל'מ'ק'ו'ה ב'ש'ע'ה ש'פ'כ'נ'ס'ה את ר'א'ש'ה ל'מ'ים. ו'ל'פ'י פ'ט'ז' א'ין ש'ם ח'ש'ל'.

7' נ'ה ד'ל' ס'י א'ל' א'ש'ה... ב'ע'י'ת'א'ו' ו'ר'ש'ל'

פ'ו' מ'א'י'כ'ו' פ'י'ת'ה ש'פ'א'ו'ס'ו'ר ל'כ'ל'ל' ז'ל' ב'ג'י כ'ל'ים פ'ו'ב' מ'פ'נ'י ש'י'ב'ו'א'ו' ל'כ'ל'ל' ב'א'מ'ל'ט'י'ה א'ב'ל' מ'ו'ת'ר'ת' ל'ז'ל'ז' א'ז' ח'ת'י'כ'ת א'ז' ב'ת'ו'ק מ'ק'ו'ה. ו'ל'מ'ק'ו'ה ח'י'ש'ע'ן ש'ת'יר'ט'ו' מ'ל'י'פ'ו'ל' ו'ל'כ'א ת'ס'ב'ו'ל' כ'ד'ין.

8' ר'ן פ'ל'כ'ות נ'ה (ב'ר'י'ז'ל' ש'ב'ז'ות ו'ז'ל' ע'ב'ל'ה)... ל'ר'ט'ו'ת'ה ל'כ'א א'ל'ת'ה ל'ה א'ב'ל'ה

ש'י'ת פ'ר'א'ב'ו'ז' פ'ו'ב' ש'ב'כ'ל'י' ח'ר'ס ו'ב'ק'צ'ת ש'ל' ז'ל'ז' ד'וק'א א'ין ז'ז'יר'ת מ'ר'ח'ז'ל'או'ת ו'א'ו'ס'ו'ר'ה ל'ז'ל'ז' א'ז'י'פ'ס' ל'כ'ת'ח'ל'ה ל'ש'ם פ'ח'ד ב'ל'ב'ד. א'ב'ל' ב'כ'ל'ים פ'מ'ק'ב'ל'ים מ'ל'ט'ו'ת'ה מ'ל'ט'ו'ת'ה (כ'ל'י' א'ז'ל' מ'ת'כ'ת) ז'ז'רו ש'ם מ'ר'ח'ז'ל'או'ת ו'ל'כ'א א'ל'ת'ה ל'ה א'ב'ל'ה.

9' ש'ו'ז' י'ו'ז' ס'י ק'ל'ח ס'ז'ל' ל'ר'ח

פ'פ'ל'כ'ה פ'ו'ב' כ'ש'י'ת פ'ר'א'ב'ו'ז' -ז'כ'ל' ד'ב'ר ש'מ'ק'ב'ל' מ'ל'ט'ו'ת'ה מ'ל'ט'ו'ת'ה ו'כ'ן ד'ב'ר'ים פ'מ'ק'ב'ל'ים מ'ל'ט'ו'ת'ה מ'ז'ר'ס א'ו'ס'ו'ר'ה ל'ז'ל'ז' א'ז'י'פ'ס' ב'ש'ת א'ב'ל'ה ו'א'ס א'ב'ל'ה ז'ל'ז' א'ז'י'פ'ס' ל'כ'א א'ל'ת'ה ל'ה א'ב'ל'ה.

10' נ'ה ד'ל' ס'י א'ל' א'ש'ה ר'ב' מ'ש'נ'ה ר'ב' ר'ב' י'ח'ח'ק... ב'ו'י'נ'י ת'ש'ר'י' ו'ר'ש'ל'

ש'י'ת ר'ש'ל' פ'ו'ב' ש'פ'ח'ש'ל' ב'נ'מ'ל' פ'ו'ב' מ'ל'ט' ש'פ'ס'פ'י'נ'ת מ'ז'ל'ת

11' ת'ו'ס' ש'ם ד'ר'ה א'ש'ה ל'כ'א ת'ס'ב'ו'ל' ב'נ'מ'ל'... ב'ר'ד'ו'י'נ'י נ'פ'ל'

ל'פ'י פ'ת'ו'ס' פ'ח'ש'ל' פ'ו'ב' ש'ל'כ'א ת'ס'ב'ו'ל' כ'ר'א'ו'י' מ'ח'ש'ל' ש'יר'א'ו'ו'

12' ש'ו'ז' י'ו'ז' ס'י ק'ל'ח ס'ז'ל' ל'ר'ח

א'ס י'ו'ד'ע'ת ש'ט'ב'ל'ה כ'ד'ין א'ל'ת'ה ל'ה א'ב'ל'ה

13' ש'ו'ז' ש'ם ס'ז'ל' מ'ל'ט' ו'פ'ת'ח'י ת'ש'ו'ב'ה ס'י ק'ל'ח א'ו'ת'ה ב'... א'ז'ל'

י'ש' ח'ו'י'ב' ל'ר'ט'ל'ז' ל'ד'ו'ל'ה ל'ד'י' מ'ק'ו'ה ל'ר'א'ו'ת' ש'כ'ל' ש'ע'ר'ה מ'כ'ו'ס'ה ב'מ'ים (ו'ק'ט'נ'ה א'ו'י'נ'ה נ'א'מ'נ'ת ש'פ'ר'י פ'א'ש'ה ב'ח'ז'ק'ת מ'ל'ט'ו'ת'ה ו'א'ין פ'ק'ס'ן נ'א'מ'ן ל'ר'פ'פ'ק'י'ע'ה מ'ח'ז'ק'ת'ה). ו'ב'נ'ד'ע' ב'י'פ'ו'ד'ה פ'ת'יר' ל'ב'ל'ע'ל'ה ל'ז'ל'ז' א'ז'י'פ'ס' א'ב'ל' ו'א'ז' ל'ז'ל'ז'ת ב'ה ב'ש'ת א'ב'ל'ה א'ב'ל'ת'ה פ'נ'ה פ'ו'ב' מ'ז'ו'ה ד'א'ו'ר'י'ת'ת'א' ו'א'ז'ו'נ'ה ב'ר'כ'ה כ'כ'ל' מ'ז'ו'ה. א'ב'ל' ש'נ'ח'ל'ק'ו' פ'ר'א'ש'ו'נ'ס' מ'ת'י' פ'א'ש'ה מ'ב'ר'כ'ת-

בגילת הנדה היא מלוא דאורייתא ומעונה ברכה ככל מלוא, אלא שנחלקו הראשונים מתי באשה מברכת-

14 פוסחים דף ז' ע"ב, דאמר רב יהודה אמר שמואל... אלא כפי שפירשנו, ורש"י

דפי רש"י בכלל בגילות המעונות ברכה אבילים ואומ"כ מברכים - ואפילו אם היה יכול לברך לפני בגילת - משום דא פלוג.

15 תוס' ע"ד דף א' בגילת... דא חילקו

דפי רש"י דוקא בגילת גר מברך אחרי בגילת אביל בשאר בגילות מברך קודם בגילת - ואפילו אם היה בעל קרי לפני שאנו נעלים כדעת ר' יהודה בן בתירא שבא על קרי בגז"ז מותר בתלמוד תורה. וישת ר"י היא שצ"ח למחות בידי הנשים הנעלות לברך אחרי בגילת משום דא פלוג.

16 רמב"ם פרק י"א ברכות העל כ"ז

ישת רמב"ם כר"ח בשם רש"י דאמר בגילת גר בלדד מברך אחרי בגילת אביל בשאר בגילות מברך ואומ"כ אביל.

17 שו"ע יו"ד סי' ר'... ותבולת, ורמ"א... בגילת

שו"ע פסק כפר"ח ורמב"ם, ורמ"א פסק כרש"י.

18 מחלוקת השק"ד סי' ר' סוף דף ד', וצ"ח בתשובות חות יאיר...

דפי רש"י אם אבילת פסחים ומברכת בין בגילת יולדת לכ"ז - ולכאורה דבריהם קשים לרבין שפיר אחרי בגילת ראשונה כבר אין מלוא לטבול שנית ולמא מברכת לפי רש"י? אבילת מנעם כן הוא הנמשך.

והנה, חז"ל מהצ"ח שם עובר דעשייתו יש עוד חישוב בנצח לברכת בגילת -

19 ברכות דף כ"ב ע"ב במשנה, ירד לטבול... יתכנסו במים ויקראו

מפורש כאן במשנה שמתר לקרות ק"ש במקוה כשגופו מכוסה במים

20 נט' ע"ד דף כ"ב ע"ב, ואם לא יתכנסו... מותר

כשגופו מכוסה במים לא נקרא קורא ק"ש בגילת ארוה, אלא של"א בברייתא - והיא שישת ר' אחא בר אבא וכו' - צ"ח אסור לקרות משום שאין הפסק בין לבו לערוה אלא אם פאים זכורים, ולפי פת"ק מותר לו לקרות אצ"פ שלבו רואה את הערוה.

21 שו"ע אורח סי' ע"ד סעיף ב', ורמ"א, וסעיף ג', ומ"ב ס"ק ז', י"ג, וי"ד

העלמה היא כפי"א בברייתא ומחילא במים לטבול חייב לטבול או את לבו, או את ארוהו, או לחבק בזרועותיו את גופו כדי ש"א יראה לבו את ארוהו, או שיכנס במים עד לבו שתפא ארוהו במים ולבו מחוץ למים ונחשב כהפסק ביניהם (וגם אסור לו להסתכל לתוך פאים בשעת ק"ש או ברכה לפני שצ"ח רואים את הערוה).

22 ע"ד סעיף ד' דברי המחבר ומ"ב ס"ק ט"ו... דארוהו, וס"ק ט"ז... בשו"ע

דפי שיטה זו בשו"ע אין באשה משום לבו רואה את הערוה לפני שבמליאות אין הערוה נראית לעלמה, וכן פסקו רוב הפוסקים אלא שהב"ח חולק.

23 שו"ע יו"ד סי' ר' דברי המחבר, ורמ"א, וכן נפגים... וט"ז ס"ק א'

המחבר ורמ"א כנראה פוסקים שלבד כדברי הדעה שהביא בשו"ע בהלכות ק"ש, ופסק"ז תמה שזו סתירה בדברי המחבר.

24 משנה ברורה סי' ע"ד ס"ק ט"ז, וצ"ח בי"ד... לכונ"ע מפני

מיקר דין אין באשה לריב חשש לעלמה רואה את הערוה, אביל יתק אביל שלמה יפ"פ למעלה מפנים - ולפי מה שנפגים למעלות את המקוה כדי שתוכל לטבול מבלי להפסיק (שפיר לריב לעמוד כיון שפיר ארוהו) - יכולה לחבק את גופו בזרועותיה למעלה מהלב.

ישנם כמה צנינים פנצים לזמן שלדכור אביד-

לדי למדן את הפדכות של אשך אביד חפפה או לז צנין - שבמקומות הפדויים אפי' או לז נמיאן ד אפז שז דבר חוטי אורי אביד לז אלתה ד אביד, ובית הפטררים או לז נמיאן ד דבר החוטי או או ד אביד ד אלתה ד אביד.

שאלה יתיר נמי יפי פיא באשך שחפפה וצנין כדן אלא אורי הפדילת נמיאן ד אפז דבר החוטי - פאם פיא חייבת לחשוש פי' אביד ד אפז ד אפז דבר החוטי?

1' דני ד' ס"ו א"ל, ויאר רבא אביד ואלתה... ולמכא דביליא, רש"י, ותוס' ד"ה איכא

לפי הלישן אקנא או החפפה פיתה סמוך לאביד אין חוששים אלא פיתה אביד החיטה בשעת אביד, וללישן אקנא כז שחפפה ביום הפדילת אין חוששים פיתה אביד חיטה בשעת אביד - ואפילו או חפפה כמה שזות לפי הפדילת, לפי רש"י יסודי המחלוקת פאו או בכד ד' אבידויות בסמיכת חפפה לאביד - הפדילת אקנא זריכה לסמוך את החפפה לאביד ואם לא אשתה כן חוששים שכל מה שנמיאן אביד אורי אביד פי' שם ד אשעת הפדילת, ולפי ותוס' לשון הפדילת דאן דוקא ואין מחלוקת לענין דכחלמה בכד אלא מתי אפטר לסמוך ד חפפה כשנמיאן אביד דבר החוטי לז אחר זמן.

2' תורת הבית הקר בית שביצי שער שביצי, כמה... יתיר'

הרשב"א פדיר סמוך כתוק אותה פאונה - אשך חפפה בסוף פיום ולז אביד פי' ד אשך פכוכים ואח"כ נמיאן אביד דבר החוטי לפי הלישן אקנא חייבת לכבול שנת, אבל או חפפה בלידו אשך באותה לידי אלתה ד אביד, והרשב"א פסביר שחפפה באונת הפדילת נפגרת בחפפה יתיר. (מקורו לכאורה נלשון הפדילת מתיאן ומכאן דביליא).

3' בצע"ה הפדילת אביד ד שער הפדילת דיני חפפה, אפא... אביד'

דיר הלשונות בראב"ד פפוק מהסדר שלפניו, ופסק כלישן אקנא בתרא של דהיינו לישן אקנא שלפני - ופי' נמיאן ד אשך חפפה אלתה ד אביד אורי הפדילת אלא או חפפה פיתה סמוך לאביד.

4' תוס' שם ד"ה או סמוך... בצע"ה'

תוס' פקש נמיאן אפגרת בחולין שפאש קודם אביד בחזקת נמיאן אפגרת ואין לפדילתו מחזקתה אלא או ברור שאלה כדן - ואין תולין שבאשך החיטה אורי הפדילת - ואפילו או אשך בחומר הפדילת אורי הפדילת - ופי' סומכים כן שחזינה באשך אורי? ותירשו תוס' או שמדובר שם כשרחיקה את החפפה הפדילת או שפאו חומרא לענין אפגרת.

5' רמב"ם פרק ב' מקואות ד' י"ז, כולל משנה ד"ה אביד, והשאת הראב"ד

שיטת רמב"ם פיא שפדלכ כלישן בתרא - והראב"ד חולק אפי' אירסתו הפדילת אקנא שלפני פיא הפדילת בתרא. אבל חידוש דזו נמיאן ברמב"ם שבכד אופן חייבת לזבול שנת ומחלוקת פיא או זריכה אשך חפפה נחמד.

6' רמב"ם שם הפדילת כ"ד

הרמב"ם פביא את הפדילת בחולין לפדילתה ולז פסביר שמדובר בשפחיקה את אבידתה מפחפפה או שמדובר בחומרא לענין אפגרת בלז כז שראינו בתוס' - אלא שפדילתה סובר שפדילת בחולין חייבת לזבול שנת בכד אופן, ופי' נמיאן אשך חפפה שנייה.

7' שו"ע י"ד י"ז י"א ק"ל אביד י, י"א

השו"ע פסק כז שפבין הרשב"א בלישן אקנא שלפניו - אשך חפפה באונת בלז אביד א"ל אביד אחרת, ואח"כ פביא דברי רמב"ם שלדלם חייבת לזבול שנת ופנפקא מינה פיא לענין חפפה שנייה בלז. ובסוף י"א פביא את הפדילת בחולין לפי פתיחה פשני בתוס' - ולז פזכיר את שיטת רמב"ם בכד.

8' ש"ך ס"ק ט"ז... בשעת אביד, ובסוף, וכן איקר...

הש"ך מחיר לשיטת רמב"ם

9' ט"ז ס"ק י"ב

לפי הפדילת או חפפה באונת הפדילת תלין לפדילתה ד אשך נאשקה - וכפסק השו"ע בס"י (ובאופן זש השך פמחר לשיטת רמב"ם שתחזור ותזבול), או חפפה באונת שלפני הפדילת חייבת לזבול שנת או לז שנתאשקה באותה פמן אורי (וכאן דא השך פשו"ע לשיטת רמב"ם), או שפחיקה אבידתה מפחפפה יתיר נמיאן אשך חפפה נחמד.

אז ענין בנמצא דמאן שאחרי פאביעלע נקורו בי"ח דבר שזכרו במס' שבת-

10 שבת דף י"ט ע"ב משנה ו, אלו... וזו' שם, וכו' נ'פ'... מים שאובים'

הפירוש שכתב במים שאובים מ' מקור או שנפלו עליו (למשל - במקלחת) מ' לזין מים שאובים מ' מקור נפסד
למאכל תרומה ע' שיבול שנית.

11 שם דף י"ז ע"א, ופבא ראשו ורובו... דא קיי"א פא', ורש"י

הז"ח שזכרו אומאפ ע"א אלו שדא יבאוו לעשות ולחשוב שציקר פאפרה פוא במים שאובים - אחרי שפ"ו נפגים
לפתרונ' במים שאובים כשפ"ו יז"א מ'פמקואות שבמארות.

12 רמ"א י"ד סי' ר"א סעיף ע"ב, ולדאחר פאביעלע... וש"ק ס"ק קנ"א

נפגא שדא לפתרח' במרח' אחרי פאביעלע מצין פאזירע בי"ח דבר.

13 ביאור פזר"א שם אות קכ"ז... דמ"ס'

פזר"א פסק כאלו שחולקים ע"ה פמנעג מפני שדא זכרו חז"ל אלא ענין תרומה ודא לבצעל.

14 רמ"א סי' קל"ח סעיף מ"ח, יש שכתבו... תחזור ותאבול'

יש ענין לפסיתר את ע"ה אביעלע פמנעג, ולפקודי שדא עראות דבר דמ"א מ'ד אחרי יז"א פמקואות.

2 כמה הוא סמוך

שאמרנו דבאותה עונה שחפפה שעל ידי כן נזהרת
בחפיפה יותר.

3 גופא אמר רבא טבלה ועלתה ונמצא עליה דבר

חוצץ אם באותו יום שחפפה טבלה אינה צריכה לחוף ולטבול ואם לאו צריכה לחוף
ולטבול. איכא דאמרי אם סמוך לחפיפה טבלה אינה צריכה לחוף ולטבול. מאי
בינייהו סמוך לחפיפה טבילה איכא בינייהו. וקו"ל כלישנא בתרא דבעי סמוך
לחפיפה טבילה.

ספר

פסק דין

בדיקה להחזיק במצוין סתום כדי שתוכל לטבול בערב מפת אחר ז'
וכדי שפזזה (ופנה בהצ"ז) תוכל להתחיל ולספור ז' נקיים)

אבאזו לניצח: ראוב"ד מציינה סתום וא"ז הפס"ט
בראוב דם בהרשע או שלט בהרשע, וכן בראוב דם בתולעס והחולאת כתם או שהרשע
ולטא מלכא כלום, וכן פולדת והמפת-

מתי תוכיח בדיקה שנתם המצ"י:

יום ראשון לראיית שחרית: רש"א- לרבי, ולתום' לכ"ז איננו פוכח
יום ראשון לראיית מנחה: (רמ"א מציקר פד"ן) רש"א ורש"י- לרבי, ולתום' (חוו"ד) לכ"ז איננו פוכח
יום ראשון לראיית המוק למשק כל בין השמשות: (ש"ע לכתחלה) לכ"ז דפי ת"ק חכמים ורבי
יום שני וצד ששי שחרית כשראתה בו ביום: (ש"ע מציקר פד"ן) (רמב"ם) חכמים, ולתום' (חוו"ד) לכ"ז איננו פוכח
יום שני וצד ששי מנחה כשראתה בלילה שלפני: חז"א- ספק לפי פתום'
יום שני וצד ששי מנחה כשראתה בו ביום: (חוו"ד) לכ"ז דפי פתחמים
יום שני וצד ששי שחרית וכ"ז מנחה כשלא ראתה בו ביום: (ש"ע חוו"ד) לכ"ז דפי פתחמים
יום שני וצד ששי במוק אם לא ראתה בו ביום: (ש"ע לכתחלה) לכ"ז דפי פתחמים
יום השביעי (של פנה), וצד ספירת ז' לזבחה שחרית כשראתה בו ביום: דת"ק וחכמים, ולתום' (חוו"ד) לכ"ז
יום השביעי (כנ"ד) מנחה כשראתה בו ביום: לכ"ז
יום השביעי (כנ"ד) שחרית כשלא ראתה בו ביום: לכ"ז דת"ק ולחכמים
יום השביעי (כנ"ד) מנחה כשלא ראתה בו ביום: לכ"ז (אפי" ר' יהודה)
יום השביעי (כנ"ד) במוק אפי" אם ראתה בו ביום: (ש"ע לכתחלה) לכ"ז

מחב בודקת:

למר גפן או למר רך ונקי: (ש"ע) יודיע
בד"ד פשטן: רבא דלשני קמא
פשטן בל"ו: רבא דאביבצית אימא (רש"י- יתר לבן, אר- יתר רך)
בד"ד פשטן בל"ו: (ש"ע, רמב"ם)

צומק בבדיקה:

שלט בחורין וסדקין לטפחות: לכ"ז איננו מספקת
שלט בחורין וסדקין לטפחות: ראוב"ד
בחורין וסדקין לטפחות: (רמ"א) תפ"ד אם אין ביכולתה לבדוק יותר בצומק
צד מקום שהשעשע דש (ש"ע) ראוב"ד

שבעה נקיים

שבעת ימים שפזזה סופרת אחרי שבפסיקה באברה, ופנה בהצ"ז

וספרה ט:

ספירה: ש"ע דפי פתום' בל' ברכה, ע"ב בתום' אי"ל לספור -וכן פחינק, ראוב"ד- לריכב לזאת שפ"א בג"ג
לבישת לבל"ו: או לפחות בדיקום מכתמים-אפי" שבאז שח"ל בו ט"ז
בדיקה: תום'- לכתחלה בכ"ד יום, מרדכי- בקר וצד
פ"ת- במקום כאב לכתחלה א' וז'
בד"ד צד: רב רבי אליעזר (ש"ע, ראוב"ד) יום אחד
רבי חננאל ברי"א (דע"ב ב' בש"ע, מרדכי) א' וז' (דמ"ד) ש"ע יצברו פי' ימים בל"א בדיקה)
ר' יהושע- יום שלט בדיקה בו איננו צולט
ר' אקיבא- ספורים ודוקים בפנעו וז' ז' בדוקים ר"ל
סתיירה: ראויית דמ"ס: סותרת למפ"ע
כתמים: רמ"א- ע' ראשונים אין תולין (אלטא בכנף)
פל"ט ש"ז: לטפחות-סותרת ימ"ה תוק ו' צוננת לכ"ז
לצ"ע- ראוב"ד- איננו סותרת, (ש"ע) סותרת
חשע לטפחות: ר"ח ור"י לטא תמנע שח"א תפ"ט
ל"א שח"ע- תפ"ד (ש"ע) לטא תמנע צד יום ו' משום ל"א פל"ט וטעות בהן פשעות